

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Bogusław Tocicki (spr.)
Sędziowie:	SSA Robert Wróblewski SSA Wiesław Pędziwiatr
Protokolant:	Iwona Łaptus

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Apelacyjnej Grażyny Nowickiej

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2014 r.

sprawy **R. W. (1)** oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 55 ust. 3 w zw. z art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zmian.) w zw. z art. 12 kk, art. 56 ust. 3 w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 18 § 1 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 kk, art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii;

K. B. oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 56 ust. 1 i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 kk;

P. M. (1) oskarżonego z art. 258 § 1 kk, art. 18 § 1 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 59 ust. 2 w zw. z art. 59 ust. 1 i art. 58 ust. 2 w zw. z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 kk;

D. M. oskarżonego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 64 § 1 kk;

C. T. oskarżonej z art. 258 § 1 kk, art. 18 § 3 kk w zw. z art. 59 ust. 1 i art. 59 ust. 2 w zw. z art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 65 § 1 kk, art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżonych: R. W. (1) i D. M. oraz prokuratora co do oskarżonych: R. W. (1), K. B., P. M. (1) i C. T.

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 30 kwietnia 2014 r. sygn. akt III K 181/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego R. W. (1) w ten sposób, że:

- a) **obniża wymiar kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego R. W. (1) w punkcie 5 części rozstrzygającej do 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;**
- b) **w odniesieniu do jednostkowych kar grzywny, wymierzonych wobec oskarżonego R. W. (1) w punktach: 2 i 3 części rozstrzygającej ustala wysokość stawek dziennych na 50 (pięćdziesiąt) złotych;**
- c) **obniża wymiar kary łącznej grzywny orzeczonej wobec oskarżonego R. W. (1) w punkcie 5 części rozstrzygającej do 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 50 (pięćdziesiąt) złotych;**
- d) **obniża wysokość nawiązki orzeczonej w punkcie 8 części rozstrzygającej wobec oskarżonego R. W. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Ośrodek (...) w Z. do 2.000,- (dwóch tysięcy) złotych;**

II. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego K. B. w ten sposób, że:

- a) **uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego K. B. w odniesieniu do czynu przypisanego mu w punkcie 10 części rozstrzygającej (zarzuconego w punkcie VI części wstępnej), w tym także orzeczenie o przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa, zawarte w punkcie 13 części rozstrzygającej, i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Okręgowemu w Opolu do ponownego rozpoznania;**
- b) **stwierdza, że utraciła moc kara łączna wymierzona oskarżonemu K. B. w punkcie 12 części rozstrzygającej i uchyla orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej pozbawienia wolności i oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora zawarte w punkcie 12 części rozstrzygającej;**
- c) **na poczet kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej w stosunku do oskarżonego K. B. za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005r. Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami) w punkcie 11 części rozstrzygającej (zarzuconego w punkcie VII części wstępnej), na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza temu oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 1 7.08.2011r. do dnia 18.10.2011r.;**

III. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego P. M. (1) w ten sposób, że uchyla orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności wobec oskarżonego P. M. (1) oraz o oddaniu go pod dozór kuratora zawarte w punkcie 19 części rozstrzygającej;

IV. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonej C. T. w ten sposób, że:

- a) **uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonej C. T. w odniesieniu do czynu przypisanego jej w punkcie 27 części rozstrzygającej (zarzuconego w punkcie XIII tiret 2 części wstępnej) i sprawę w tej części przekazuje Sądowi Okręgowemu w Opolu do ponownego rozpoznania;**
- b) **stwierdza, że utraciła moc kara łączna wymierzona oskarżonej C. T. w punkcie 29 części rozstrzygającej i uchyla orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej pozbawienia wolności i oddaniu oskarżonej pod dozór kuratora zawarte w punkcie 29 części rozstrzygającej;**

c) *na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. oraz art. 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej C. T., za przestępstwo przypisane jej w punkcie 28 części rozstrzygającej (zarzucone w punkcie XIV części wstępnej), kary 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby i oddaje oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;*

V. *w pozostałej części zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonych: R. W. (1), K. B., P. M. (1) i C. T. utrzymuje w mocy;*

VI. *utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego D. M.;*

VII. *zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. K. (1) 600 złotych tytułem obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym oskarżonego D. M. oraz 138 złotych tytułem zwrotu VAT;*

VIII. *zasądza od oskarżonych: R. W. (1), K. B., P. M. (1) i D. M. na rzecz Skarbu Państwa przypadające na nich koszty sądowe za postępowanie odwoławcze odpowiednio:*

a) *wobec oskarżonego R. W. (1) w wysokości 2.404,- (dwóch tysięcy czterystu czterech) złotych, na co składa się 4,- złote tytułem 1/5 wydatków Skarbu Państwa w tym postępowaniu dotyczących tego oskarżonego oraz 2.400,- złotych tytułem opłaty za obie instancje;*

b) *wobec oskarżonego K. B. w wysokości 124,- (stu dwudziestu czterech) złotych, na co składa się 4,- złote tytułem 1/5 wydatków Skarbu Państwa w tym postępowaniu dotyczących tego oskarżonego oraz 120,- złotych tytułem opłaty za obie instancje;*

c) *wobec oskarżonego P. M. (1) w wysokości 1.704,- (jednego tysiąca siedmiuset czterech) złotych, na co składa się 4,- złote tytułem 1/5 wydatków Skarbu Państwa w tym postępowaniu dotyczących tego oskarżonego oraz 1.700,- złotych tytułem opłaty za obie instancje;*

d) *wobec oskarżonego D. M. w wysokości 922,- (dziewięciuset dwudziestu dwóch) złotych, na co składa się 742,- złotych tytułem wydatków Skarbu Państwa w tym postępowaniu dotyczących tego oskarżonego oraz 180,- złotych tytułem opłaty za drugą instancję;*

IX. *zwalnia oskarżoną C. T. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa, w tym zwalnia ją od opłaty za obie instancje.*

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Głubczycach skierował akt oskarżenia przeciwko szeregu osobom:

1) **R. W. (1) o to, że :**

I. w okresie od października 2010r. do 17 sierpnia 2011r. na terenie powiatu (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na wprowadzaniu do obrotu, uczestniczenie w obrocie lub udzielaniu innym osobom w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, tj. przestępstw określonych w art. 56 ust. 3, art. 59 ust. 1 z ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

- **tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.;**

II. w okresie od października 2010r. do lipca 2011r. w G., wbrew przepisom ustawy, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał

wewnątrzspółnotowego nabycia i przewozu z Republiki Czeskiej do Polski, poprzez nieustalone przejście graniczne, znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze co najmniej jednego kilograma,

- tj. o przestępstwo z art. 55 ust. 3 w zw. z art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 k.k.;

III. w okresie od października 2010r. do lipca 2011r. w G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, brał udział w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany o łącznej wadze co najmniej jednego kilograma i substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze co najmniej 175 gram w ten sposób, iż nabył w/w narkotyki od nieustalonych osób, które następnie zbywał ustalonym jak i nieustalonym osobom zarówno w celu dalszej odsprzedaży, jak również konsumentom, czyniąc sobie z tego przestępstwa stałe źródło dochodu i tak:

- w okresie od października 2010r. do lipca 2011r. w G., sam lub wspólnie i w porozumieniu z P. M. (1) oraz z pomocą C. T. i R. S. oraz Ł. K., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej substancji psychotropowej w postaci amfetaminy i środków odurzających w postaci marihuany sprzedając w/ narkotyki o nieustalanej wadze bliżej nieustalonym z tożsamości osobom;
- w okresie od stycznia 2011r. do czerwca 2011r. w G., celem dalszej redystrybucji, sprzedał P. M. (1) co najmniej 10-krotnie środki odurzające w postaci marihuany w porcjach po 50 gram każda za kwotę po około 800zł za każdą porcję;
- w okresie od kwietnia 2011r. do lipca 2011r. w G., celem dalszej redystrybucji, sprzedał K. B. co najmniej 10-krotnie środki odurzające w postaci marihuany w porcjach po 50 gram każda za kwotę po około 1.000 zł za każdą porcję (łącznie co najmniej 500 gram za kwotę 5.000 zł) oraz 4-krotnie substancję psychotropową w postaci amfetaminy w porcjach po 25 gram i po 50 gram o łącznej wadze co najmniej 175 gram za kwotę 650 zł za 50 gramową porcję i 325 zł za 25 gramową porcję (łącznie za kwotę 2.275 zł);
- w okresie od czerwca 2011r. do lipca 2011r. w G., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej K. M. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy i środków odurzających w postaci marihuany sprzedając w/w narkotyki o nieustalanej wadze za nieustaloną kwotę,

- tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami) i art.18 § 1 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 oraz art. 59 ust.1 cyt. wyżej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 65 § 1 k.k.;

IV. w dniu 17 sierpnia 2011r. w G. przy ulicy (...), w szafce pracowniczej, wbrew przepisom ustawy, posiadał środki odurzające w postaci marihuany o wadze 0,215 grama netto,

- tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami);

2) K. (...) o to, że :

V. w okresie od października 2010r. do 17 sierpnia 2011r. na terenie powiatu (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw, polegających na wprowadzaniu do obrotu, uczestniczenie w obrocie lub udzielaniu innym osobom w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, tj. przestępstw określonych w art. 56 ust. 3, art. 59 ust. 1 z ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.;

VI. w okresie od października 2010r. do sierpnia 2011r. w G., K. i N., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie środków odurzających w postaci marihuany oraz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy celem redystrybucji oraz udzielał innym osobom odpłatnie w/w narkotyki w ten sposób, iż nabył m.in. od R. W. (1) co najmniej 500 gram marihuany i co najmniej 175 gram amfetaminy oraz nabył co najmniej kilkadziesiąt gram marihuany za kwotę 1.300 zł od mężczyzny o pseudonimie (...), które następnie zbywał ustalonym jak i nieustalonym osobom zarówno w celu dalszej odsprzedaży, jak również konsumentom, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu i tak:

- w okresie od października 2010r. do kwietnia 2011r. w G., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej G. D. co najmniej 10-krotnie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po około 5 gram za kwotę 100 zł za każdą porcję;
- w 2011r. w G., sprzedał P. M. (1) celem dalszej redystrybucji substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości co najmniej jednego woreczka wadze około 150 gram za nieustaloną kwotę;
- w okresie od lutego 2011r. do sierpnia 2011r. w N., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej A. K. ps. (...) co najmniej 10-krotnie środek odurzający w postaci marihuany w porcjach po około 1 gram za kwotę od 20-30 zł za każdą porcję i co najmniej 5-krotnie substancję psychotropową w postaci amfetaminy w porcjach o nieustalonej wadze za kwotę 50 zł za porcję;
- w okresie od kwietnia 2011r. do maja 2011r. w G., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej J. W. parokrotnie narkotyku nieustalonego rodzaju o nieustalonej wadze;
- w okresie od kwietnia 2011r. do lipca 2011r. w G., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej P. G. co najmniej 50-krotnie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach od 3 do 10 gram o nieustalonej łącznej wadze za kwotę 100 zł za każdą 5 gramową porcję;
- w okresie od kwietnia 2011r. do lipca 2011r. w G., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej P. B. ps. (...), P. Ż. ps. (...), D. K. ps. (...) oraz mężczyźnie o ps. (...) co najmniej 5-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany o nieustalonej łącznej wadze za kwotę po 30 zł z każdy gram w/w środka odurzającego, a także kilkunastu innym nieustalonym z tożsamości osobom, sprzedając narkotyki nieustalonego rodzaju o nieustalonej łącznej wadze;
- w okresie od kwietnia 2011r. do sierpnia 2011r. w G. i K., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej A. R. ps. (...) co najmniej 5-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany w porcjach o nieustalonej wadze za kwotę 20 zł za każdą porcję;
- w maju 2011r. w G., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej R. S. ps. (...) co najmniej 15 gram środka psychotropowego w postaci amfetaminy za nieustaloną kwotę;
- w okresie od maja 2011r. do czerwca 2011r. w G., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej P. H. ps. (...) wielokrotnie narkotyku nieustalonego rodzaju o nieustalonej wadze;
- w okresie od maja 2011r. do czerwca 2011r. w G., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej K. Ł. ps. (...) wielokrotnie narkotyku nieustalonego rodzaju o nieustalonej wadze;
- w okresie od maja 2011r. do lipca 2011r. w G., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej M. Z. ps. (...) wielokrotnie środków odurzających w postaci marihuany i środków psychotropowych w postaci amfetaminy o nieustalonej łącznej wadze za nieustaloną kwotę;
- w okresie od maja 2011r. do lipca 2011r. w G., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej P. R. co najmniej 5-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany w porcjach po 1 gramie za kwotę 30 zł za 1 gram w/w narkotyku;

- w czerwcu 2011r. w G., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej A. G. co najmniej 2-krotnie środek odurzający w postaci marihuany w porcjach o nieustalonej wadze za kwotę 20 zł za każdą porcję;
- w okresie od czerwca 2011r. do sierpnia 2011r. w G., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej A. B. parokrotnie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 5 gram za kwotę 100 zł za każdą porcję oraz 4-krotnie w porcjach po 50 gram za kwotę 800 do 850 zł za porcję, a także udzielił wielokrotnie środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze co najmniej 50 gram za kwotę 1.000 zł;

- tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 k.k. , przy zastosowaniu art. 65 § 1 k.k.;

VII. w dniu 17 sierpnia 2011r w miejscowości K. nr (...), gm.G., wbrew przepisom ustawy, posiadał środki odurzające w postaci 17 woreczków z suszem ziela konopi (marihuana) o łącznej wadze 10.734 gram netto,

- tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami);

3) P. M. (1) o to, że:

VIII. w okresie od października 2010r. do 17 sierpnia 2011r na terenie powiatu (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw, polegających na wprowadzaniu do obrotu, uczestniczenie w obrocie lub udzielaniu innym osobom w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, tj. przestępstw określonych w art. 56 ust. 3, art. 59 ust.1 z ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.;

IX. w okresie od października 2010r. do sierpnia 2011r. w G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i bez takiego zamiaru, udzielił innym osobom sam lub z pomocą innych osób substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz środka odurzającego w postaci marihuany, nabytych wcześniej od innych osób, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu i tak:

- w październiku 2010r. z pomocą D. M. udzielił odpłatnie M. K. (2) dwie porcje amfetaminy o wadze po około 2 gramy każda po 20 zł za każdą porcję, M. K. (3) ps. (...) dwie porcje amfetaminy, jedna o wadze około 2 gram za kwotę 20 zł, druga o wadze około 5 gram za kwotę 100 zł, P. M. (2) ps. (...) jedną porcję amfetaminy o wadze około 5 gram za kwotę 100 zł i M. Z. ps. (...) jedną porcję amfetaminy o wadze około 5 gram za kwotę 100 zł;
- w październiku 2010r. w G., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej G. D. substancji psychotropowej w postaci 1 porcji amfetaminy o wadze około 5 gram za nieustaloną kwotę;
- w okresie od października 2010r. do lipca 2011r. w G., sam lub wspólnie i w porozumieniu z R. W. (1) oraz z pomocą C. T. i R. S. oraz Ł. K., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej substancji psychotropowej w postaci amfetaminy i środków odurzających w postaci marihuany sprzedając w/w narkotyki o nieustalonej wadze bliżej nieustalonym z tożsamości osobom;
- w okresie od stycznia 2011r. do 29 marca 2011r. w G., wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i bez takiego celu, udzielił wielokrotnie małoletniemu Ł. K. (ur. (...)) środka odurzającego w postaci marihuany sprzedając w/w 1 gramową porcję marihuany za kwotę 10 zł, jak i udzielił w/w narkotyku nieodpłatnie;
- w okresie od 30 marca 2011r. do sierpnia 2011r. w G., wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i bez takiego celu, udzielił wielokrotnie Ł. K. środka odurzającego w postaci marihuany sprzedając w/w 1 gramową porcję marihuany za kwotę 10 zł, jak i udzielił w/w narkotyku nieodpłatnie,

- tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami), art. 59 ust. 2 w zw. z art. 59 ust. 1 i art. 58 ust. 2 w zw. z art. 58 ust. 1 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k.;

4) D. M. o to, że:

X. w okresie od października 2010r. do 17 sierpnia 2011r. na terenie powiatu (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw, polegających na wprowadzaniu do obrotu, uczestniczenie w obrocie lub udzielaniu innym osobom w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, tj. przestępstw określonych w art. 56 ust. 3, art. 59 ust. 1 z ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przy czym zarzuconego mu przestępstwa dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Głubczycach z dnia 16.11.2006r. sygn. akt. II K – 48/06 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 11.12.2008r. do 31.05.2010r., z zaliczeniem okresu od 17.12.2005r. do 30 grudnia 2005r.,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 64 § 1 k.k.;

XI. W październiku w G. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej pomógł P. M. (1) w zbyciu otrzymanej od w/w substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze co najmniej 20 gram w ten sposób, iż udzielił odpłatnie M. K. (2) dwie porcje amfetaminy o wadze po około 2 gramy każda po 20 zł za każdą porcję, M. K. (3) ps. (...) dwie porcje amfetaminy, jedna o wadze około 2 gramy za kwotę 20zł, druga o wadze około 5 gram za kwotę 100zł, P. M. (2) ps. (...) jedną porcję amfetaminy o wadze około 5 gram za kwotę 100zł i M. Z. ps. (...) jedną porcję amfetaminy o wadze około 5 gram za kwotę 100zł przy czym zarzuconego mu przestępstwa dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Głubczycach z dnia 16.11.2006r. sygn. akt. IIK 48/06 za przestępstwo z art.280§1kk w zw. z art. 64§1kk w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 11.12.2008r do 31.05.2010r. z zaliczeniem okresu od 17.12.2005r. do 30 grudnia 2005r.,

- tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 k.k., przy zastosowaniu art. 64 § 1 k.k.;

5) C. T. o to że :

XII. w okresie od października 2010r. do 17 sierpnia 2011r. na terenie powiatu (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na wprowadzaniu do obrotu, uczestniczenie w obrocie lub udzielaniu innym osobom w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, tj. przestępstw określonych w art. 56 ust. 3, art. 59 ust. 1 z ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.;

XIII. w okresie od października 2010r. do grudnia 2011r. w G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, sama udzieliła lub pomogła P. M. (1) i R. W. (1) udzielić innym osobom substancji psychotropowej w postaci amfetaminy i środków odurzających w postaci marihuany czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu i tak:

- w okresie od października 2010r. do lipca 2011r. w G., wspólnie i w porozumieniu z R. S., pomagała P. M. (1) i R. W. (1) w udzieleniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej substancji psychotropowej w postaci amfetaminy

i środków odurzających w postaci marihuany w ten sposób, iż sprzedawała w/w narkotyki o nieustalonej wadze bliżej nieustalonym osobom;

- w okresie od lipca 2011r. do grudnia 2011r. w G., udzieliła w celu osiągnięcia korzyści majątkowej małoletniemu M. T. (ur. (...)) co najmniej 10-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany za każdym razem po jednej porcji o nieustalonej wadze za kwotę 20 zł za porcję;

- tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 i art. 59 ust. 2 w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami), przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k.;

XIV. w dniu 17 sierpnia 2011r w G., w swoim mieszkaniu przy ul. (...), wbrew przepisom ustawy posiadała środki odurzające w postaci marihuany o łącznej wadze 36.437 grama netto oraz substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze 38.252 grama netto,

- tj. o przestępstwo z art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami);

6) R. S. o to że :

XV. w okresie od października 2010r. do 17 sierpnia 2011r. na terenie powiatu (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na wprowadzaniu do obrotu, uczestniczenie w obrocie lub udzielaniu innym osobom w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych tj. przestępstw określonych w art. 56 ust. 3, art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii przy czym zarzuconego mu przestępstwa dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich z dnia 29.08.2005r. sygn. akt. II K 277/05 za przestępstwo z art. 280§1kk w zw. z art. 283kk w zw. z art. 64§1kk w wymiarze 1 roku 3 miesięcy, którą odbył w okresie od.1.06.2009r. do 17.07.2009r i od 5.08.2010r. do 21.12.2010 r.

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 64 § 1 k.k.;

XVI. w okresie od października 2010r. do sierpnia 2011r. w G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, sam udzielił lub pomógł P. M. (1) i R. W. (1) udzielić innym osobom substancji psychotropowej w postaci amfetaminy i środków odurzających w postaci marihuany czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu i tak:

- w okresie od października 2010r. do lipca 2011r. w G., wspólnie i w porozumieniu z C. T., pomagał P. M. (1) i R. W. (1) w udzieleniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej substancji psychotropowej w postaci amfetaminy i środków odurzających w postaci marihuany w ten sposób, iż sprzedawał w/w narkotyki o nieustalonej wadze bliżej nieustalonym osobom;
- w okresie od 2010r. do 2011r. w G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nakłaniał P. K. do zakupu substancji psychotropowej w postaci amfetaminy za kwotę 20 zł za porcję;

przy czym zarzuconych mu czynów dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich z dnia 29.08.2005r. sygn. akt. II K – 277/05 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w wymiarze 1 roku 3 miesięcy, którą odbył w okresie od 1.06.2009r. do 17.07.2009r. i od 5.08.2010r. do 21.12.2010r.,

- tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., przy zastosowaniu art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.;

7) Ł. K. o to że :

XVII. w okresie od października 2010r. do 17 sierpnia 2011r. na terenie powiatu (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na wprowadzaniu do obrotu, uczestniczenie w obrocie lub udzielaniu innym osobom w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znacznej ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, tj. przestępstw określonych w art. 56 ust. 3, art. 59 ust. 1 z ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.;

XVIII. w okresie od października 2010r. do lipca 2011r. w G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pomagał P. M. (1) i R. W. (1) w udzieleniu substancji psychotropowej w postaci amfetaminy i środków odurzających w postaci marihuany w ten sposób, iż sprzedawał w/ w narkotyki o nieustalonej wadze bliżej nieustalonym osobom, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 k.k., przy zastosowaniu art. 65 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2014r. sygn. akt III K – 181/12 Sąd Okręgowy w Opolu orzekł następująco:

1. uniewinnił oskarżonego **R. W. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia, tj. występku z art. 258 § 1 k.k.;

2. uznał oskarżonego **R. W. (1)**, w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia, za winnego tego, że w okresie od stycznia 2011r. do lipca 2011r., działając w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia 500 gramów środka odurzającego w postaci marihuany, co stanowi znaczną ilość, w ten sposób, iż po nabyciu środka odurzającego na terenie Republiki Czeskiej przemieścił go do Rzeczypospolitej Polskiej do miejscowości G., tj. zbrodni z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył **R. W. (1)** karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując stawkę dzienną za równą kwocie po 200 (dwieście) złotych;

3. uznał oskarżonego **R. W. (1)**, w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia, za winnego tego, iż w okresie od stycznia 2011r. do lipca 2011r. w G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, tj. co najmniej 180 gramów oraz znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany, tj. co najmniej 1.005 gramów oraz udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w ten sposób że:

a. w okresie od stycznia 2011 roku do czerwca 2011 roku wielokrotnie udostępnił w celu dalszej dystrybucji oraz udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej P. M. (1) środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości co najmniej 500 gramów, uzyskując w zamian kwotę 8.000 zł;

b. w okresie od kwietnia 2011 roku do lipca 2011 roku wielokrotnie udostępnił w celu dalszej dystrybucji i odpłatnie K. B. środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości co najmniej 500 gramów oraz substancję psychotropową w postaci amfetaminy w łącznej ilości 175 gramów, uzyskując w zamian kwotę 7.275 zł;

c. w okresie od 17 czerwca 2011 roku do 23 lipca 2011 roku wielokrotnie udostępnił w celu dalszej dystrybucji i odpłatnie K. M. środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości co najmniej 5 gramów i substancję psychotropową w postaci amfetaminy w łącznej ilości co najmniej 5 gramów, za nieustalona kwotę;

tj. przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył **R. W. (1)** karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 200 (dwustu) stawek dziennych, przyjmując stawkę dzienną za równą kwocie po 200 (dwieście) złotych;

4. uniewinnił **R. W. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie IV aktu oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii;

5. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., za zbiegające się przestępstwa wymierzył oskarżonemu **R. W. (1)** karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w ilości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych każda w kwocie po 200 (dwieście) złotych;

6. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **R. W. (1)** środek karny w postaci przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w łącznej kwocie 15.275,- (piętnastu tysięcy dwustu siedemdziesięciu pięciu) złotych;

7. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego **R. W. (1)** przepadek wagi elektronicznej I. no (...) opisaney w wykazie dowodów rzeczowych (...) (k.342-347) pod poz. 48;

8. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego **R. W. (1)** nawiązkę w kwocie 7.000,- (siedmiu tysięcy) złotych na rzecz Stowarzyszenia (...) Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Ośrodek (...) w Z.;

9. uniewinnił oskarżonego **K. B.** od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie V aktu oskarżenia, tj. występku z art. 258 § 1 k.k.;

10. uznał oskarżonego **K. B.**, w ramach czynu opisanego w punkcie VI aktu oskarżenia, za winnego tego, iż w okresie od października 2010r. do sierpnia 2011r. w G., N., K., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wprowadził do obrotu i udzielił substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz środka odurzającego w postaci marihuany, w ten sposób że:

a) w okresie od października 2010r. do kwietnia 2011r. udzielił co najmniej 10-cio krotnie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, G. D. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 50 gramów za łączna kwotę 1.000 zł;

b) w 2011r. wprowadził do obrotu poprzez sprzedaż oraz udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej P. M. (1) substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości co najmniej jednego woreczka wadze około 150 gram za nieustaloną kwotę;

c) w okresie od lutego 2011r. do sierpnia 2011r. udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej A. K., co najmniej 10-cio krotnie środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości 10 gram i co najmniej 5-cio krotnie substancję psychotropowa w postaci amfetaminy o nieustalonej wadze za łączna kwotę co najmniej 450 złotych;

d) w okresie od kwietnia 2011r. do maja 2011r. w G., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej J. W. parokrotnie narkotyku nieustalonego rodzaju o nieustalonej wadze;

e) w okresie od kwietnia 2011r. do lipca 2011r. udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wprowadził do obrotu substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ten sposób, iż co najmniej 50-cio krotnie przekazał ją P. G. w porcjach od 3 do 10 gramów, łącznie o nieustalonej wadze otrzymując w zamian kwotę co najmniej 3.000 złotych;

f) w okresie od kwietnia 2011r. do lipca 2011r. udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej P. B. ps. (...), P. Ż. ps. (...), D. K. ps. (...) oraz mężczyźnie o pseudonimie (...) 5-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany, o nieustalonej łącznej wadze, za kwotę po 30 zł za każdy gram środka odurzającego, otrzymując w zamian co najmniej kwotę 150 zł;

g) w okresie od kwietnia 2011r. do sierpnia 2011r. udzielił odpłatnie A. R. ps. (...) 5-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany w porcjach po 0,2 grama za kwotę 20 zł za każdą porcję, łącznie 1 gram środka odurzającego w postaci marihuany, uzyskując w zamian łącznie kwotę 100 złotych;

h) w okresie od maja 2011r. do czerwca 2011r. udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej P. H. ps. (...) wielokrotnie narkotyku nieustalonego rodzaju o nieustalonej wadze, za nieustaloną kwotę;

i) w okresie od maja 2011r. do czerwca 2011r. w G., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej K. Ł. ps. (...) narkotyku nieustalonego rodzaju o nieustalonej wadze, za nieustaloną kwotę;

j) w okresie od maja 2011r. do lipca 2011r. w G., udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej M. Z. ps. (...) wielokrotnie środka odurzającego w postaci marihuany i substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o nieustalonej wadze i za nieustaloną kwotę;

k) w okresie od maja 2011r. do lipca 2011r. udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej P. R. 5-cio krotnie środka odurzającego w postaci marihuany w porcjach po 1 gramie za kwotę 30 zł za gram, łącznie 5 gramów środka odurzającego, za łączną kwotę 150 złotych;

l) w czerwcu 2011r. udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej A. G. 3-krotnie środek odurzający w postaci marihuany w porcjach nie więcej niż 0,3 grama, uzyskując za porcję środka odurzającego 20 zł, tj. łącznie 0,9 grama środka odurzającego, za łączną kwotę 60 złotych;

m) w okresie od czerwca 2011r. do sierpnia 2011r. wprowadził do obrotu i udzielił A. B. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kilkakrotnie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w porcjach po 5 gramów za kwotę 100 zł za każdą porcję oraz czterokrotnie w porcjach po 50 gramów za kwotę nie mniejszą niż 800 zł a także wielokrotnie udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o łącznej wadze 50 gramów za łączną kwotę 1000 zł;

tj. występku z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. oraz art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył **K. B.** karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, a na zasadzie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w ilości 100 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę za równą kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

11. uznał oskarżonego **K. B.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego w punkcie VII aktu oskarżenia, tj. występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

12. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. za zbiegające się przestępstwa wymierzył oskarżonemu **K. B.** karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie na zasadzie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres próby lat 4 (czterech), oddając go w tym czasie na podstawie art. 73 § 1 k.k. pod dozór kuratora sądowego;

13. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **K. B.** środek karny w postaci przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w łącznej kwocie 6.460,- (sześciu tysięcy czterystu sześćdziesięciu) złotych;

14. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego **K. B.** przepadek środka odurzającego w postaci marihuany opisanego w wykazie dowodów rzeczowych (...) (k.342-347) pod poz. 35;

15. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego **K. B.** przepadek wagi elektronicznej (...)opisanej w wykazie dowodów rzeczowych (...) (k.342-347) pod poz. 34;

16. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego **K. B.** nawiązkę w kwocie 1.000,- (jednego tysiąca) złotych na rzecz Stowarzyszenia (...) Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Ośrodek (...) w Z.;

17. uniewinnił oskarżonego **P. M. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie VIII aktu oskarżenia, tj. występku z art. 258 § 1 k.k.;

18. w ramach czynu opisanego w punkcie IX aktu oskarżenia uznał **P. M. (1)** za winnego tego, że w okresie od października 2010r. do sierpnia 2011r. w G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i bez takiego zamiaru, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wprowadził do obrotu i udzielił substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz środka odurzającego w postaci marihuany, w ten sposób że:

a) w październiku 2010r. wprowadził do obrotu za pośrednictwem D. M. 20 gramów amfetaminy za łączną kwotę 300 zł;

b) w październiku 2010r. udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej G. D. substancji psychotropowej w postaci 1 porcji amfetaminy o wadze około 5 gramów za nieustaloną kwotę;

c) w okresie od 30 kwietnia 2011r. do 15 sierpnia 2011r. wprowadził do obrotu i udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej substancji psychotropowej w postaci amfetaminy i środków odurzających w postaci marihuany o nieustalonej wadze przekazując je C. T. i R. S. za nieustaloną kwotę;

d) w okresie od stycznia 2011r. do sierpnia 2011r. udzielił wielokrotnie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i nieodpłatnie, Ł. K. środka odurzającego w postaci marihuany, a nadto wprowadził do obrotu za pośrednictwem Ł. K. nieustaloną ilość środka odurzającego w postaci marihuany uzyskują w zamian co najmniej 20 zł;

tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. oraz art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył **P. M. (1)** karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i na zasadzie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w ilości 200 (dwustu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równą kwocie 30 (trzydzieści) złotych;

19. na zasadzie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu **P. M. (1)** na okres próby lat 4 (czterech), oddając go w tym czasie na podstawie art. 73 § 1 k.k. pod dozór kuratora sądowego;

20. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **P. M. (1)** środek karny w postaci przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w łącznej kwocie 320,- (trzystu dwudziestu) złotych;

21. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego **P. M. (1)** przepadek folii, szklanych lufek, woreczka strunowego, zwitków papieru, butelki, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych (...) (k.342-347) pod poz. 13 - 21;

22. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego **P. M. (1)** nawiązkę w kwocie 3.000,- (trzech tysięcy) złotych na rzecz Stowarzyszenia (...) Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Ośrodek (...) w Z.;

23. uniewinnił oskarżonego **D. M.** od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie X aktu oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.;

24. uznał **D. M.**, w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XI, za winnego tego, iż w październiku 2010r. w G. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił odpłatnie M. K. (2) dwie porcje amfetaminy o wadze po 2 gramy każda po 20 zł za każdą porcję, M. K. (3) ps. (...) dwie porcje amfetaminy, jedną o wadze około 2 gramy, za kwotę 20 zł, drugą o wadze 5 gram za kwotę 100 zł, P. M. (2) ps. (...) jedną porcję amfetaminy o wadze 5 gram za kwotę 100 zł i M. Z. ps. (...) jedną porcję amfetaminy o wadze 5 gram za kwotę 100 zł, przy czym przestępstwa dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Głubczycach wyrokiem z dnia 16 listopada 2006r., sygn. akt II K – 48/06, za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 11 grudnia 2008r. do 31 maja 2010r. oraz od 17 grudnia 2005r. do 30 grudnia 2005r., tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył **D. M.** karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

25. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **D. M.** środek karny w postaci przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w łącznej kwocie 300,- (trzystu) złotych;

26. uniewinnił oskarżoną **C. T.** od popełnienia czynu zarzucanego jej w punkcie XII aktu oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.;

27. uznał oskarżoną **C. T.**, w ramach czynu zarzucanego jej w punkcie XIII aktu oskarżenia, za winną tego, iż w okresie od 8 lipca 2011r. do grudnia 2011r., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, udzieliła w celu osiągnięcia korzyści majątkowej małoletniemu M. T. nie mniej niż dziesięciokrotnie środka odurzającego w postaci marihuany każdorazowo w ilości 1 porcji, uzyskując za porcję kwotę 20 zł, łącznie kwotę co najmniej 200 zł, przy czym przyjmuje, iż czyn stanowi wypadek mniejszej wagi, tj. przestępstwa z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył jej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

28. uznał oskarżoną **C. T.** za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w punkcie XIV aktu oskarżenia, tj. występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył **C. T.** karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

29. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. za zbiegające się przestępstwa wymierzył oskarżonej **C. T.** karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres próby lat 3 (trzech), oddając ją w tym czasie na podstawie art. 73 § 1 k.k. pod dozór kuratora sądowego;

30. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej **C. T.** środek karny w postaci przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w łącznej kwocie 200,- (dwustu) złotych;

31. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonej **C. T.** przepadek środka odurzającego w postaci marihuany oraz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy opisanych w wykazie dowodów rzeczowych (...) (k.342-347) pod poz. 6 i 7;

32. uniewinnił oskarżonego **R. S.** od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XV aktu oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.;

33. uznał oskarżonego **R. S.**, w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie XVI aktu oskarżenia, za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru jednokrotnie w 2010r. i dwukrotnie w roku 2011r. w G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nakłaniał P. K. do zakupu substancji psychotropowej w postaci amfetaminy proponując cenę 20 zł za porcję, przy czym przyjmuje, iż czyn stanowi wypadek mniejszej wagi, a nadto przyjmuje, iż czynu dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Strzelcach Opolskich z dnia 29.08.2005r. sygn. akt. II K – 277/05 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w wymiarze 1 roku 3 miesięcy, którą odbył w okresie od 1.06.2009r. do 17.07.2009r. i od 5.08.2010r. do 21.12.2010r., tj. występku z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył oskarżonemu **R. S.** karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres próby lat 3 (trzech), oddając go w tym czasie na podstawie art. 73 § 1 k.k. pod dozór kuratora sądowego;

34. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego **R. S.** nawiązkę w kwocie 1.000,- (jednego tysiąca) złotych na rzecz Stowarzyszenia (...) Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Ośrodek (...) w Z.;

35. uniewinnił oskarżonego **Ł. K.** od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XVII aktu oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.;

36. uniewinnił oskarżonego **Ł. K.** od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XVIII aktu oskarżenia, tj. przestępstwa z art. z art.18 § 3 k.k. w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami) w zw. z art.12 k.k. przy zastosowaniu art. 65 § 1 k.k.;

37. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył na poczet wymierzonych kar pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności:

a) R. W. (1) od dnia 17.08.2011r. do dnia 19.08.2011r.;

b) K. B. od dnia 17.08.2011r. do dnia 18.10.2011r.;

c) P. M. (1) od dnia 17.08.2011r. do dnia 18.10.2011r.;

d) D. M. od dnia 17.08.2011r. do dnia 18.08.2011r.;

e) C. T. od dnia 17.08.2011r. do dnia 19.08.2011r.;

f) R. S. od dnia 17.08.2011r. do dnia 18.08.2011r.;

38. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz:

a) adwokata P. M. (3) – Kancelaria Adwokacka w O. – kwotę 2.214,- zł wraz z podatkiem VAT tytułem kosztów obrony z urzędu C. T.;

b) adwokata M. Ś. – Kancelaria Adwokacka w O. – kwotę 1.919,- zł wraz z podatkiem VAT tytułem kosztów obrony z urzędu R. S.;

c) adwokata M. K. (1) – Kancelaria Adwokacka w O. – kwotę 738,- zł wraz z podatkiem VAT tytułem kosztów obrony z urzędu D. M.;

39. na podstawie art. 627 k.p.k., art. 633 k.p.k. oraz w oparciu o art. 2 i 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonych: R. W. (1), P. M. (1), D. M. i R. S. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe według zasad słuszności mając w szczególności na uwadze koszty związane ze sprawą każdego z nich, w tym tytułem opłaty sądowej:

- od oskarżonego R. W. (1) w kwocie 10.400,- (dziesięciu tysięcy czterystu) zł;
- od oskarżonego P. M. (1) w kwocie 1.500,- (jednego tysiąca pięciuset) zł;
- od oskarżonego D. M. w kwocie 180,- (stu osiemdziesięciu) zł;
- od oskarżonego R. S. w kwocie 120,- (stu dwudziestu) zł;

40. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych oraz w oparciu o art. 632 pkt 2 k.p.k. zwolnił oskarżonych: K.

B., C. T. i Ł. K. w całości od obowiązku ponoszenia kosztów procesu i obciążył nimi Skarb Państwa.

Apelacje od powyższego wyroku wniosły następujące strony procesowe:

1) Prokurator Rejonowy w Głubczycach na niekorzyść oskarżonych:

- R. W. (1) – w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej;
- K. B. – w całości w odniesieniu do czynu przypisanego w punkcie 10 części rozstrzygającej (z punktu VI zarzutów aktu oskarżenia) oraz co do kary łącznej;
- P. M. (1) – w części dotyczącej orzeczenia o karze;
- C. T. – w całości w odniesieniu do czynu przypisanego w punkcie 27 części rozstrzygającej (z punktu XIII zarzutów aktu oskarżenia) oraz co do kary łącznej.

2) obrońca oskarżonego R. W. (1) – w całości;

3) obrońca oskarżonego D. M. – w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Kierunek wniesionych apelacji oznaczał, że uprawomocniły się orzeczenia o uniewinnieniu oskarżonych: R. W. (1), K. B., P. M. (1), D. M. i C. T. od zarzutów popełnienia przestępstw z art. 258 § 1 k.k., a oskarżonego R. W. (1) także od zarzutu przestępstwa z art. 62 ust.1 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Powyższy wyrok uprawomocnił się także w całości w stosunku do oskarżonych: R. S. i R. K., gdyż żadna ze stron procesowych go nie zaskarżyła.

Prokurator Rejonowy w Głubczycach, powołując się na przepisy art. 438 pkt 1 i 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi **zarzucił**:

I. **w odniesieniu do oskarżonego R. W. (1)**: rażąca niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego R. W. (1) kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy biorąc pod uwagę globalną ocenę stopnia społecznej szkodliwości wszystkich przestępstw, za które wymierzono kary jednostkowe, cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ma osiągnąć do sprawcy oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa należy uznać, że kara łączna pozbawienia wolności orzeczona oskarżonemu winna być znacznie surowsza.

Podnosząc powyższy zarzut, Prokurator w tym zakresie **wniósł o**: zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie oskarżonemu R. W. (1) kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności;

II. **w odniesieniu do oskarżonego K. B.:**

1) obrazę przepisów prawa materialnego polegającą na przyjęciu, że w/w oskarżony w ramach czynu opisanego w punkcie VI aktu oskarżenia (pkt 10 zaskarżonego wyroku), poprzez wprowadzenie do obrotu oraz udzielenie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej P. M. (1) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości co najmniej 150 gram, a A. B. ponad 200 gram amfetaminy i 50 gram marihuany, wyczerpał znamiona czynu z art. 56 ust. 1 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, gdy ze względu na ilość i rodzaj wprowadzonego do obrotu narkotyku należało przyjąć,

iż doszło do obrotu znacznej ilości w/w narkotyków, w konsekwencji surowszą kwalifikację z art. 56 ust. 3 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;

2) rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego K. B. kary 2 lat pozbawienia wolności za czyn opisany w punkcie VI aktu oskarżenia, poprzez jej wymierzenie w dolnych granicach zagrożenia, podczas gdy biorąc pod uwagę stopień społecznej szkodliwości przestępstwa, cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ma osiągnąć do sprawcy oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa należało wymierzyć karę znacznie surowszą w wymiarze zawnioskowanym przez oskarżyciela publicznego na rozprawie, a w konsekwencji wymierzenie w/w oskarżonemu również znacznie surowszej kary łącznej pozbawienia wolności.

Podnosząc powyższy zarzut, Prokurator w tym zakresie **wniósł o**: zmianę zaskarżonego orzeczenia wobec oskarżonego K. B. poprzez:

1) przyjęcie, że oskarżony w ramach czynu opisanego w punkcie VI aktu oskarżenia swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. 1 cyt. ustawy w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. oraz art. 65 § 1 k.k. i na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzenie oskarżonemu K. B. kary 4 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 30 zł każda;

2) wymierzenie za czyn opisany w punkcie VII aktu oskarżenia, tj. występku z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii kary 6 miesięcy pozbawienia wolności;

3) wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat.

III. **w odniesieniu do oskarżonego P. M. (1)**: rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat, podczas gdy stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu, okoliczności ich popełnienia, dotychczasowa karalność za przestępstwa, jak również względy prewencji indywidualne i ogólnej przemawiają za wymierzeniem surowszej kary.

Podnosząc powyższy zarzut, Prokurator w tym zakresie **wniósł o**: zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie oskarżonemu P. M. (1) kary 3 lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 200 stawek dziennych w kwocie po 30 zł każda;

IV. **w odniesieniu do oskarżonej C. T.:**

1) obrazę przepisów prawa materialnego polegającą na wyrażeniu poglądu, iż czyn przypisany oskarżonej w punkcie XIII aktu oskarżenia (pkt 27 zaskarżonego wyroku) stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 12 k.k., gdy tymczasem okoliczności ustalone w toku postępowania wskazują, iż czyn ten wyczerpuje znamiona zbrodni z art. 59 ust. 2 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;

2) rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonej C. T. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany w punkcie XIII aktu oskarżenia, poprzez jej wymierzenie w dolnych granicach zagrożenia, podczas gdy biorąc pod uwagę stopień społecznej szkodliwości przestępstwa, cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ma osiągnąć do sprawcy oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa należało wymierzyć karę znacznie surowszą ,a w konsekwencji wymierzenie w/w oskarżonej również znacznie surowszej kary łącznej pozbawienia wolności.

Podnosząc powyższy zarzut, Prokurator w tym zakresie **wniósł o**: zmianę zaskarżonego orzeczenia wobec oskarżonej C. T. poprzez:

- 1) przyjęcie, iż oskarżona w ramach czynu opisanego w punkcie XIII aktu oskarżenia swoim zachowaniem wypełniła znamiona czynu z art. 59 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i wymierzenie za ten czyn kary 3 lat pozbawienia wolności;
- 2) wymierzenie za czyn opisany w punkcie XIV aktu oskarżenia, tj. występku z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii kary 8 miesięcy pozbawienia wolności;
- 3) wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat.

Obrońca z wyboru oskarżonego R. W. (1), adw. T. S., powołując się na przepisy art. 438 pkt 2, 3 i 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi **zarzucił**:

- 1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na dowolnym ustaleniu, iż oskarżony R. W. (1) w okresie od stycznia 2011r. do lipca 2011r. w G., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, tj. co najmniej 180 gramów oraz znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany, tj. co najmniej 1.005 gramów, podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy, w tym konsekwentne od samego początku wyjaśnienia R. W. (1), będące fundamentem ustaleń faktycznych Sądu, nie dają podstaw do takich twierdzeń;
- 2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na dowolnym ustaleniu, iż oskarżony R. W. (1) w okresie od stycznia 2011r. do czerwca 2011r. wielokrotnie udostępnił w celu dalszej dystrybucji oraz udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej P. M. (1) środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości co najmniej 500 gramów, uzyskując w zamian 8.000 zł, podczas gdy dokładna i wnikliwa analiza materiału dowodowego przeczy temu ustaleniu, zwłaszcza w konfrontacji z dokonany ustaleniem Sądu w zakresie określonym w punkcie II wyroku dotyczącym ilości nabytych przez oskarżonego R. W. (1) na terenie Republiki Czeskiej środków odurzających;
- 3) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na dowolnym ustaleniu, iż oskarżony R. W. (1) w okresie od kwietnia 2011r. do lipca 2011r. wielokrotnie udostępnił w celu dalszej dystrybucji i odpłatnie K. B. środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości co najmniej 500 gramów oraz substancję psychotropową w postaci amfetaminy w łącznej ilości 175 gramów, uzyskując w zamian kwotę 7.275 zł, podczas gdy konsekwentne wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1), jak i pozostały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, nie dają podstaw do takich twierdzeń;
- 4) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, polegający na dowolnym ustaleniu, iż oskarżony R. W. (1) w okresie od 17 czerwca 2011r. do 23 lipca 2011r. wielokrotnie udostępnił w celu dalszej dystrybucji i odpłatnie K. M. środek odurzający w postaci marihuany o łącznej ilości co najmniej 5 gramów i substancję psychotropową w postaci amfetaminy w łącznej ilości co najmniej 5 gramów, za nieustaloną kwotę, podczas gdy materiał dowodowy, w tym zarejestrowane rozmowy pomiędzy oskarżonym R. W. (1) a K. M., nie dają podstaw do takich twierdzeń;
- 5) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, poprzez zaniechanie zastosowania wobec oskarżonego R. W. (1), pomimo spełnionych przesłanek, nadzwyczajnego złagodzenia kary, w sytuacji gdy w toku postępowania oskarżony ujawnił informację dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz przedstawił okoliczności jego popełnienia, a ujawnione informacje miały istotny charakter, bowiem w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego możliwym było dokonanie przez Sąd ustaleń faktycznych i przypisanie oskarżonemu zbrodni określonej w punkcie II wyroku;
- 6) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, poprzez niezastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary z art. 60 § 2 k.k., w sytuacji gdy najniższa kara przewidziana za zarzucone oskarżonemu przestępstwo i orzeczone wobec oskarżonego kara jest niewspółmiernie

surowa, a oskarżony z uwagi na swoją postawę (przyznanie się do winy, złożenie obszernych wyjaśnień, wyrażenie skruchy), zasługiwał na szczególne potraktowanie i wymierzenie mu kary z zastosowaniem przepisu art. 60 § 2 k.k.;

7) obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. art. 424 § 2 k.p.k., poprzez zaniechanie wskazania w uzasadnieniu powodów, dla których Sąd nie zastosował konstrukcji art. 60 § 2 k.k. i art. 60 § 3 k.k. w sytuacji, gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że istniały przesłanki nadzwyczajnego złagodzenia kary, jak również przez niedostateczne uzasadnienie okoliczności jakie sąd miał na uwadze przy wymiarze kary;

8) obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k., polegającą na niezgodnej ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zasadami prawidłowego rozumowania ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów, podkreślając jedynie okoliczności niekorzystne dla oskarżonego i oparte na nieprzekonywujących dowodach, przy jednoczesnym bagatelizowaniu tych, które przemawiały na jego korzyść;

9) rażącą niewspółmierność orzeczonej kary grzywny, poprzez określenie jej wysokości bez uwzględnienie aktualnej sytuacji majątkowej i zarobkowej oskarżonego, z pominięciem okoliczności łagodzących mających znaczenie dla jej wymiaru

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca oskarżonego R. W. (1) **wniósł o:**

1) zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 3 poprzez wyeliminowanie z opisu czynu, iż oskarżony w okresie od stycznia 2011r. do lipca 2011r. w G., działając krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, tj. co najmniej 180 gramów oraz o pomniejszenie w opisie czynu ilości środka odurzającego w postaci marihuany z 1.005 gramów do 500 gramów;

2) zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 3a poprzez zmniejszenie ilości środka odurzającego, jaki to w okresie od stycznia 2011r. do czerwca 2011r. został udostępniony P. M. (1);

3) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu czynu określonego w punkcie 3b, iż oskarżony w okresie od kwietnia 2011r. do lipca 2011r. wielokrotnie udostępnił w celu dalszej dystrybucji i odpłatnie K. B. substancję psychotropową w postaci amfetaminy w łącznej ilości 175 gramów, jak również o zmniejszenie ilości środka odurzającego w postaci marihuany;

4) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z opisu czynu określonego w punkcie 3, iż oskarżony w okresie od 17 czerwca 2011r. do 23 lipca 2011r. wielokrotnie udostępnił w celu dalszej dystrybucji i odpłatnie K. M. środek odurzający w postaci marihuany łącznej ilości co najmniej 5 gramów i substancję psychotropową w postaci amfetaminy w łącznej ilości co najmniej 5 gramów, za nieustaloną kwotę;

5) zmianę zaskarżonego wyroku przez zastosowanie art. 60 § 2 k.k. lub 60 § 3 k.k. i art. 60 § 6 k.k. i wymierzenie oskarżonemu kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania;

6) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie kary grzywny w znacznie niższym wymiarze, uwzględniającej aktualną sytuację materialną i rodzinną oskarżonego R. W. (1);

7) ewentualnie – uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji;

8) ponadto, na podstawie art. 452 § 2 k.p.k., uzupełnienie przewodu sądowego przez przeprowadzenie dowodu na rozprawie odwoławczej z dokumentów w postaci:

a) odpisu skróconego aktu zgonu C. W.;

- b) umowy leasingu operacyjnego z dnia 27.03.2008r.;
 - c) umowy pożyczki hipotecznej;
 - d) decyzji o odpowiedzialności podatkowej spadkobierców;
 - e) decyzji z dnia 10 marca 2010r.;
 - f) postanowienia w sprawie ustalenia odpowiedzialności podatkowej spadkobierców;
 - g) zeznania oskarżonego R. W. (1) o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2013;
 - h) informacji o wysokości dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2013;
 - i) zeznania M. W. o wysokości osiągniętego dochodu w roku podatkowym 2013;
 - j) odpisu skróconego aktu urodzenia;
 - k) harmonogramu spłat kredytu;
- na okoliczność sytuacji materialnej, rodzinnej i warunków osobistych oskarżonego R. W. (1).

Obrońca z urzędu oskarżonego D. M., adw. M. K. (1), zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- obrazę przepisów prawa materialnego, mających wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 53 § 1 i 2 k.k. i art. 58 § 1 k.k., poprzez wydanie wyroku w punktach: 24, 25 i 39 części dyspozytywnej, zawierających kary niewspółmierne i niesprawiedliwe, gdyż przy ich orzekaniu Sąd I instancji nie miał na uwadze wszystkich dyrektyw wymiaru kary, a zwłaszcza okoliczności, iż D. M. przyznał się do zarzucanych czynów i złożył szerokie wyjaśnienia, które mogły posłużyć za podstawę do ustaleń Sądu I instancji, zaś postawa tego oskarżonego daje gwarancję że w przyszłości nie dopuści się on czynów zabronionych;
- nieuwzględnienie przez Sąd I instancji tego, że oskarżony ujawnił z własnej inicjatywy okoliczności istotne dla sprawy i – według obrony – nieznanne dotychczas organom ścigania i nie zastosował obligatoryjnej normy wynikającej z art. 60 § 3 k.k., gdy takie orzeczenie w realiach niniejszej sprawy winno mieć zastosowanie i oskarżony winien uzyskać ustawowo gwarantowane prawo do nadzwyczajnego złagodzenia kary, a nawet do jej zawieszenia.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca oskarżonego D. M. **wniósł o:**

- 1) zmianę wyroku i wymierzenie oskarżonemu D. M. kary pozbawienia wolności z jej warunkowym zawieszeniem;
- 2) ewentualnie – uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji;
- 3) zasądzenie na rzecz obrońcy z urzędu adw. M. K. (1) kosztów nieopłaconej obrony wg norm przepisanych powiększonej o stawkę VAT, oświadczając, że opłaty na jego rzecz nie zostały zapłacone w całości, ani w części.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W odniesieniu do oskarżonego R. W. (1) nie zasługiwała na uwzględnienie apelacja wniesiona na jego niekorzyść przez Prokuratora Rejonowego w Głubczycach, domagającego się zaostrzenia kary łącznej pozbawienia wolności. Uzasadniona była natomiast apelacja obrońcy oskarżonego R. W. (1) w części odnoszącej się do zbytnej surowości kary łącznej pozbawienia wolności oraz rażącej niewspółmierności kar grzywny (jednostkowych i łącznej), co wiązało się

także ze zbyt wysoką nawiązką na cel społeczny, orzeczoną na podstawie art. 70 ust. 4 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Nie była natomiast zasadna apelacja obrońcy oskarżonego R. W. (1) w zakresie kwestionującym ustalenia faktyczne Sądu I instancji oraz postać bezwzględnej kary pozbawienia wolności i domagającym się nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 60 § 2 lub 3 k.k..

Prowadziło to do zmiany zaskarżonego wyrok w stosunku do oskarżonego R. W. (1) polegającej na:

- a) obniżeniu wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego R. W. (1) w punkcie 5 części rozstrzygającej do 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;
- b) w odniesieniu do jednostkowych kar grzywny, wymierzonych wobec oskarżonego R. W. (1) w punktach: 2 i 3 części rozstrzygającej ustaleniu niższej wysokości stawek dziennych na 50 (pięćdziesiąt) złotych;
- c) obniżeniu wymiaru kary łącznej grzywny orzeczonej wobec oskarżonego R. W. (1) w punkcie 5 części rozstrzygającej do 200 (dwustu) stawek dziennych, z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na 50 (pięćdziesiąt) złotych;
- d) obniżeniu wysokości nawiązki orzeczonej w punkcie 8 części rozstrzygającej wobec oskarżonego R. W. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Ośrodek (...) w Z. do 2.000,- (dwóch tysięcy) złotych.

W odniesieniu do oskarżonego K. B. zasługiwała na częściowe uwzględnienie apelacja wniesiona na jego niekorzyść przez Prokuratora Rejonowego w Głubczycach w następującym zakresie:

#.

- przez skuteczne podniesienie zarzutu obrazy przepisów prawa materialnego polegającego na przyjęciu, w odniesieniu do czynu przypisanego mu w punkcie 10 części rozstrzygającej (zarzuconego w punkcie VI części wstępnej), że wprowadzenie do obrotu oraz udzielenie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej P. M. (1) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości co najmniej 150 gram, a A. B. ponad 200 gram amfetaminy i 50 gram marihuany, wyczerpało znamiona czynu z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami), podczas gdy ze względu na ilość i rodzaj wprowadzonego do obrotu narkotyku należało przyjąć, iż doszło do obrotu znacznej ilości narkotyków, a w konsekwencji zachowanie oskarżonego K. B. należało kwalifikować jako przestępstwo z art. 56 ust. 3 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;
- przez skuteczne podniesienie zarzutu rażącej łagodności orzeczonej kary i zakwestionowanie zasadności wymierzenia oskarżonemu K. B. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jako niespełniającej celów kary w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej.

Prowadziło to do zmiany zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonego K. B. poprzez:

- a)
 - a) uchylenie zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego K. B. w odniesieniu do czynu przypisanego mu w punkcie 10 części rozstrzygającej (zarzuconego w punkcie VI części wstępnej), w tym także orzeczenia o przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa, zawartego w punkcie 13 części rozstrzygającej, i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu w Opolu do ponownego rozpoznania;
 - b) stwierdzenie, że utraciła moc kara łączna wymierzona oskarżonemu K. B. w punkcie 12 części rozstrzygającej i uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej pozbawienia wolności i oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora zawartego w punkcie 12 części rozstrzygającej;
 - c) zaliczenie temu oskarżonemu okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 17.08.2011r. do dnia 18.10.2011r. na poczet kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej w stosunku do oskarżonego K. B. za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005r.

Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami) w punkcie 11 części rozstrzygającej (zarzucone w punkcie VII części wstępnej).

W odniesieniu do oskarżonego P. M. (1) zasługiwała na częściowe uwzględnienie apelacja wniesiona na jego niekorzyść przez Prokuratora Rejonowego w Głubczycach, gdyż skutecznie podniosła zarzut rażącej niewspółmierności (nadmiernej łagodności) wymierzonej temu oskarżonemu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jako niespełniającej celów kary w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej. Nie było natomiast podstaw do dalszego zaostrzania orzeczonej kary, tak jak oczekiwał oskarżyciel publiczny. Prowadziło to do zmiany zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonego P. M. (1) poprzez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności wobec oskarżonego P. M. (1) oraz o oddaniu go pod dozór kuratora zawarte w punkcie 19 części rozstrzygającej.

Nie zasługiwała na uwzględnienie apelacja na korzyść oskarżonego D. M. wniesiona przez jego obrońcę z urzędu, gdyż orzeczona wobec niego kara jednego roku pozbawienia wolności nie raziła nadmierną surowością, a nadto nie było podstaw do łagodzenia tej kary i dodatniej prognozy kryminologiczno-społecznej, aby warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary. Prowadziło to do utrzymania zaskarżonego wyroku w mocy w całości wobec oskarżonego D. M..

W odniesieniu do oskarżonej C. T. zasługiwała na częściowe uwzględnienie apelacja wniesiona na jej niekorzyść przez Prokuratora Rejonowego w Głubczycach przez skuteczne podniesienie zarzutu obrazę przepisów prawa materialnego polegającego na przyjęciu, w odniesieniu do czynu przypisanego jej w punkcie 27 części rozstrzygającej (zarzuconego w punkcie XIII tiret 2 części wstępnej), że udzielanie małoletniemu M. T. (ur. (...)) w okresie od lipca 2011r. do grudnia 2011r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej co najmniej 10-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany za każdym razem po jednej porcji o nieustalonej wadze za kwotę 20 zł za porcję, stanowiło wypadek mniejszej wagi po myśli art. 59 ust. 3 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., chociaż faktycznie czyn ten wyczerpywał znamiona zbrodni z art. 59 ust. 2 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Nie był natomiast zasadny zarzut odnoszący się do rażącej niewspółmierności kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonej C. T. polegającej na orzeczeniu wobec niej kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Prowadziło to do zmiany zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonej C. T. poprzez:

- a) uchylenie zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonej C. T. w odniesieniu do czynu przypisanego jej w punkcie 27 części rozstrzygającej (zarzuconego w punkcie XIII tiret 2 części wstępnej) i przekazanie sprawy w tej części Sądowi Okręgowemu w Opolu do ponownego rozpoznania;
- b) stwierdzenie, że utraciła moc kara łączna wymierzona oskarżonej C. T. w punkcie 29 części rozstrzygającej i uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej pozbawienia wolności i oddaniu oskarżonej pod dozór kuratora zawarte w punkcie 29 części rozstrzygającej;
- c) na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. oraz art. 73 § 1 k.k. warunkowe zawieszenie wykonania kary 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wobec oskarżonej C. T., za przestępstwo przypisane jej w punkcie 28 części rozstrzygającej (zarzucone w punkcie XIV części wstępnej), na okres 3 (trzech) lat próby i oddanie oskarżonej w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

W pozostałej części zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonych: R. W. (1), K. B., P. M. (1) i C. T. utrzymano w mocy. W dalszej części uzasadnienia zasadne będzie osobne odniesienie się do apelacji wniesionych co do poszczególnych oskarżonych, na tle stawianych w nich zarzutów.

Co do oskarżonego R. W. (1)

I. Orzekając w niniejszej sprawie, Sąd Okręgowy w Opolu – wbrew wywodom zawartym w apelacji obrońcy oskarżonego R. W. (1) – przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy i nie wnikliwy. Podczas postępowania dowodowego Sąd I instancji wyczerpał wszystkie dostępne możliwości dowodowe w celu ustalenia

czy istnieją podstawy do przypisania oskarżonemu zarzuconego mu przestępstwa, respektując przy tym zasady procesowe, w tym zasadę prawdy materialnej (art. 2 § 2 k.p.k.), zasadę bezstronności (art. 4 k.p.k.), zasadę in dubio pro reo (art. 5 k.p.k.), a także zasadę swobodnej oceny dowodów (art. 7 k.p.k.). Dokonane w wyroku ustalenia faktyczne wolne są od błędów i uwzględniają całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy (art. 410 k.p.k.). Przeprowadzone w taki sposób postępowanie dowodowe w sposób niezwykle drobiazgowy wyjaśniło istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności przypisanych oskarżonemu R. W. (1) przestępstw:

1) z art. 55 ust. 3 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., przypisanego w punkcie 2 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku (zarzuconego w punkcie II części wstępnej), polegającego na tym, że w okresie od stycznia 2011r. do lipca 2011r., działając w krótkich odstępach czasu, w realizacji z góry powziętego zamiaru, dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia 500 gramów środka odurzającego w postaci marihuany, co stanowi znaczną ilość, w ten sposób, iż po nabyciu środka odurzającego na terenie Republiki Czeskiej przemieścił go do Rzeczypospolitej Polskiej do miejscowości G.;

2) z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust. 1 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., przypisanego w punkcie 3 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku (zarzuconego w punkcie III części wstępnej), polegającego na tym, że w okresie od stycznia 2011r. do lipca 2011r. w G., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, tj. co najmniej 180 gramów oraz znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany, tj. co najmniej 1005 gramów oraz udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w ten sposób że:

a) w okresie od stycznia 2011r. do czerwca 2011r. wielokrotnie udostępnił w celu dalszej dystrybucji oraz udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej P. M. (1) środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości co najmniej 500 gramów, uzyskując w zamian kwotę 8.000 zł;

b) w okresie od kwietnia 2011r. do lipca 2011r. wielokrotnie udostępnił w celu dalszej dystrybucji i odpłatnie K. B. środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości co najmniej 500 gramów oraz substancję psychotropową w postaci amfetaminy w łącznej ilości 175 gramów, uzyskując w zamian kwotę 7.275 zł;

c) w okresie od 17 czerwca 2011r. do 23 lipca 2011r. wielokrotnie udostępnił w celu dalszej dystrybucji i odpłatnie K. M. środek odurzający w postaci marihuany w łącznej ilości co najmniej 5 gramów i substancję psychotropową w postaci amfetaminy w łącznej ilości co najmniej 5 gramów, za nieustaloną kwotę.

Podstawę do takich ustaleń faktycznych dawał Sądowi Okręgowemu w Opolu zebrany materiał dowodowy, w ramach którego na pierwszy plan wysuwały się ustalenia wynikające z podsłuchów zarządzonych w ramach czynności operacyjno – rozpoznawczych co do oskarżonych: R. W. (1) (sprawa o kryptonimie (...) – k. 1583-1623, 1624-1627,), K. B. (sprawa o kryptonimie (...) – k. 1975-2097, 2098-2011, 2976) i P. M. (1) (sprawa o kryptonimie (...) -1974, 2973-2795). Wspomniana kontrola operacyjna i rejestrowanie rozmów telefonicznych osób biorących udział w procedurze obrotu środkami odurzającymi przez Wydział Kryminalny Komendy Powiatowej Policji w G., nadzorowanej przez Komendę Wojewódzką Policji w O., trwało przez kilka miesięcy, co najmniej od końca kwietnia 2011r. i funkcjonariusze policji zdobyli wówczas wiedzę o skali działalności przestępczej i zaangażowaniu szeregu osób, w tym oskarżonego R. W. (1).

W dalszej kolejności, potwierdzenie okoliczności wejścia w posiadanie narkotyków przez oskarżonego R. W. (1), a także wzajemnych powiązań tego oskarżonego z pozostałymi osobami związanymi z obrotem narkotykami, znalazły weryfikację i potwierdzenie w wynikach przeprowadzonych przeszukań mieszkań wszystkich oskarżonych oraz przeszukań osób i innych miejsc, gdzie mogły znajdować się narkotyki, przeprowadzonymi jednocześnie w dniu 17 sierpnia 2011r. (k. 5-8, 14-16, 19-21, 24-26, 34-41, 46-48, 52-64, 58-60, 63-64).

Wykorzystując powiadaną wiedzę z czynności operacyjno – rozpoznawczych, funkcjonariusze policji prowadzili przesłuchania zatrzymanych osób, uzyskując kolejne dowody w postaci wyjaśnień oskarżonych. W świetle

przestępstw, których popełnienie przypisano oskarżonemu R. W. (1) były to wyjaśnienia oskarżonych: R. W. (1) (k. 195, 203, 225, 4115- 4117), K. B. (k. 158, 221), P. M. (1) (k. 214) i D. M. (k. 150, 171, 336), a także częściowo zeznania świadka J. M. (k. 739, 4153-4154), przeprowadzającej czynność przeszukania terenu bazy transportowej należącej do R. W. (k. 46-48), podczas której znaleziono narkotyki (k. 49, 1336-1342).

Na stronach 1-3 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. 4657-4659) Sąd Okręgowy w Opolu dokonał trafnie rekonstrukcji stanu faktycznego i przebiegu przestępstw popełnionych przez oskarżonego R. W. (1), podając na jakich oparł się dowodach, zaś na stronach 14-16 tegoż uzasadnienia wyroku (k. 4670-4672) przedstawił wiernie treść wyjaśnień oskarżonego R. W. (1) na poszczególnych etapach postępowania karnego. Następnie, w dalszej części uzasadnienia, na stronach 25-34 (k. 4681-4691), Sąd I instancji przeprowadził drobiazgową, wręcz analityczną, ocenę wiarygodności wyjaśnień oskarżonego R. W. (1) na tle pozostałych dowodów, w tym wyjaśnień współoskarżonych, zeznań świadków, wyników przeszukań, a przede wszystkim analizy podsłuchów zarządzonych w ramach czynności operacyjno – rozpoznawczych co do oskarżonych: R. W. (1) (sprawa o kryptonimie (...) – k. 1583-1623, 1624-1627,), K. B. (sprawa o kryptonimie (...) – k. 1975-2097, 2098-2011, 2976) i P. M. (1) (sprawa o kryptonimie (...) -1974, 2973-2795). Wspomniana analiza materiału dowodowego jest na tyle jasna, przekonująca i komplementarna, że nie ma potrzeby ponownie jej przytaczać i zasługuje w całości na akceptację.

Jednocześnie Sąd I instancji odnosił się krytycznie do przedstawionego przez oskarżyciela publicznego materiału dowodowego, nie znajdując podstaw do przypisania oskarżonemu R. W. (1) zarzutów brania udziału w zorganizowanej grupie przestępczej (zarzut z punktu I części wstępnej wyroku) oraz posiadania narkotyków, ujawnionych w szafce pracowniczej podczas przeszukania terenu bazy transportowej należącej do R. W. (zarzut z punktu IV części wstępnej wyroku). Prowadziło to do uniewinnienia oskarżonego R. W. (1) od popełnienia przestępstw z art. 258 § 1 k.k. oraz art. 62 ust. 1 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (orzeczenia z punktów I i IV części rozstrzygającej wyroku).

Oceniając zakres ujawnionego przez Sąd I instancji materiału dowodowego, a także wnikliwy sposób weryfikacji jego wiarygodności, trzeba zdecydowanie odrzucić zarzuty obrońcy oskarżonego R. W. (1) o rzekomej obrazie przez Sąd Okręgowy przepisów procesowych i błędach w ustaleniach faktycznych.

Mimo swoistej i pozornej szczegółowości, zarzuty sformułowane przez obrońcę oskarżonego R. W. (1) były w istocie jednostronne i oparte wyłącznie na wyjaśnieniach samego oskarżonego na poszczególnych etapach postępowania karnego (k. 194-196, 202-203, 225, 336, 643-644, 724-725, 1343-1344, 1464-1465, 2431- 2432, 2692-2693, 2810-2811, 3082-3083, 4115-4117), z całkowitym ignorowaniem pozostałego materiału dowodowego, szczególnie materiałów z podsłuchów operacyjnych oraz wyjaśnień oskarżonych: K. B. i P. M. (1). Sąd Okręgowy starannie oddzielał przy tym ten materiał z podsłuchów, które można było wykorzystać wobec oskarżonego R. W. (1), a który nie mógł zostać wykorzystany z powodu braku zgody na podsłuch operacyjny w odniesieniu do tego właśnie oskarżonego (k. 4686-4687). Taka ocena obrońcy, zakładająca wiarygodność wyjaśnień oskarżonego, była życzeniowa i bezkrytyczna, a zatem dowolna i sprzeczna z zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 7 k.p.k..

W sposób pełny dokonano także analizy wiarygodności zeznań świadka K. M. (k. 442, 2483, 2715, 4222-4223) oraz wyjaśnień oskarżonego R. W. (1) co do prawdziwego sensu ich rozmów nagranych podczas czynności operacyjno-rozpoznawczych. Sąd Okręgowy korzystał w tym zakresie z wiarygodnej notatki o języku używanych przez uczestników obrotu narkotykami (k. 2776-2778), zdecydowanie odrzucając wersję o rozmowach na temat treningów i spotkania dziewczynami (k. 4688-4689).

Jak podkreślano w doktrynie, błąd w ustaleniach faktycznych (error facti) przyjętych za podstawę orzeczenia to błąd, który wynika bądź to z niepełności postępowania dowodowego (tzw. błąd "braku"), bądź też z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd "dowolności"). Może on więc być wynikiem nieznamośności określonych dowodów lub nieprzestrzegania dyrektyw obowiązujących przy ocenie dowodów (art. 7), np. błąd logiczny w rozumowaniu, zlekceważenie niektórych dowodów, danie wiary dowodom nieprzekonującym, bezpodstawne pominięcie określonych twierdzeń dowodowych, oparcie się na faktach w istocie nieudowodnionych itd. (T. Grzegorzycyk – Kodeks postępowania karnego. Komentarz, wyd. III, Zakamycze 2003, – s. 1133-1134).

Wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie, że zarzut błędu w ustaleniach faktycznych nie może ograniczać się wyłącznie do polemiki z ocenami dokonanymi przez Sąd I instancji, bez wskazania jakich konkretnie uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania dopuścił się sąd w ocenie zebranego materiału dowodowego. Możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu, nie może prowadzić do wniosku o dokonaniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych. Wyraża to wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2005r. sygn. WA – 10/05: „Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych nie może sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu a quo wyrażonymi w uzasadnieniu zaskarżonego rozstrzygnięcia, lecz musi zmierzać do wykazania jakich konkretnie uchybień w zakresie logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego dopuścił się sąd w ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu w kwestii ustaleń faktycznych, opartego nie na innych dowodach od tych, na których oparł się sąd pierwszej instancji (...) nie może prowadzić do wniosku o popełnieniu przez ten sąd błędu w ustaleniach faktycznych.

Istota zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych nie może opierać się na odmiennej ocenie materiału dowodowego, innymi słowy mówiąc na forsowaniu własnego poglądu strony na tę kwestię. Stawiając tego rodzaju zarzut należy wskazać, jakich uchybień w świetle zgodności (lub niezgodności) z treścią dowodu, zasad logiki (błądność rozumowania i wnioskowania) czy sprzeczności (bądź nie) z doświadczeniem życiowym lub wskazaniem wiedzy dopuścił się w dokonanej przez siebie ocenie dowodów sąd pierwszej instancji” (OSNwSK 2005, z. 1, poz. 949 oraz poz. 947; podobnie T. Grzegorzczak – Kodeks postępowania karnego. Komentarz, , wyd. III, Zakamycze 2003 s. 1134 oraz P. Hoffmański, E. Sadzik, K. Zgryzek – Kodeks postępowania karnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2007, s. 666-667).

W realiach niniejszej sprawy, poza polemiką z ustaleniami faktycznymi, w swojej apelacji obrońca oskarżonego nie postawił zaskarżonemu wyrokowi rzeczowych zarzutów dotyczących niewłaściwego odczytania treści dowodów, błędów logicznego rozumowania i wnioskowania, a także sprzeczności ustaleń Sądu I instancji ze wskazaniem wiedzy i zasadami doświadczenia życiowego.

Nie można w żadnym wypadku doszukiwać się także naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów w tym, że Sąd I instancji uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1) jedynie częściowo, odrzucając szereg podanych przez niego faktów jako niewiarygodne. Właśnie konsekwencją obowiązywania zasady swobodnej oceny dowodów jest to, że nie ma reguły nakazującej całkowite uznanie wiarygodności lub jej braku określonego środka dowodowego. Jak słusznie stwierdził Sąd Najwyższy w zachowującym pełną aktualność wyroku z dnia 28 marca 1974r. sygn. R.w 152/74: „Kierując się przepisem art. 4 § 1 [obecnie art. 7] k.p.k., sąd może określonym zeznaniem świadka lub wyjaśnieniem oskarżonego częściowo dać lub nie dać wiary, pod tym jednak warunkiem, że stanowisko swoje w sposób przekonujący uzasadni w konfrontacji z całokształtem zebranego materiału dowodowego. Sama zaś okoliczność, że świadek lub oskarżony dotychczas nienagannie się zachowywali albo przeciwnie - że dotychczasowy ich tryb życia był naganny, bez ustalenia innych okoliczności nie może stanowić o tym, że dane zeznanie lub wyjaśnienie jest albo nie jest wiarygodne” (OSNKW 1974, z. 7-8, poz. 154). W kolejnym wyroku z dnia 14 lipca 1975r., sygn. R.w 323/75 Sąd Najwyższy odniósł się także do możliwości uznania za wiarygodne nawet pewnych fragmentów relacji świadka. Stwierdził, że „z istoty (...) zasady swobodnej oceny dowodów wynika, że sąd realizując ustawowy postulat poczynienia ustaleń faktycznych odpowiadających prawdzie (art. 2 § 1 pkt 2 [ob. 2 § 2] k.p.k.) ma prawo uznać za wiarygodne zeznanie świadka co do niektórych przedstawionych przezeń okoliczności i nie dać wiary zeznaniom tego samego świadka co do innych okoliczności - pod warunkiem że stanowisko sądu w kwestii oceny zeznań świadka zostanie należycie uzasadnione” (OSNKW 1975, z. 9, poz. 133). Mając powyższe na uwadze, stanowisko Sądu Okręgowego w Opolu w zakresie wiarygodności wyjaśnień oskarżonego R. W. (1) bezsprzecznie pozostawało pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k..

Jak wielokrotnie podkreślano w doktrynie i orzecznictwie, przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. wtedy, gdy: jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.), stanowi wyraz rozważenia wszystkich tych okoliczności przemawiających

zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.), jest wyczerpujące i logiczne - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.). Akcentuje to szereg orzeczeń Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych (por. wyrok SN z 3.09.1998r. sygn. V KKN 104/98 – Prokuratura i Prawo 1999, nr 2, poz. 6; a także wyrok S.A. w Łodzi z 20.03.2002r. sygn. II AKa 49/02 – Prokuratura i Prawo 2004, nr 6, poz. 29). Wszystkim tym wymogom Sąd Okręgowy w Opolu sprostał, nie naruszając także przepisu art. 5 § 2 k.p.k. nakładającego obowiązek rozstrzygnięcia nie dających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego.

Słusznie zatem Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że oskarżony R. W. (1) dopuścił się przypisanych w punktach 2 i 3 części rozstrzygającej przestępstw i swoje stanowisko uzasadnił wyczerpująco i przekonująco, wypełniając wymogi określone w przepisie art. 424 k.p.k., uwzględniając przy tym okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i niekorzyść oskarżonych (art. 4 k.p.k.). Uzasadnienie to pozwalało także na kontrolę instancyjną zaskarżonego wyroku.

II. Nie był uzasadniony zarzut obrazy przepisu art. 424 § 2 k.p.k., mającej wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, przez zaniechanie wskazania w uzasadnieniu powodów, dla których Sąd nie zastosował konstrukcji art. 60 § 2k.k. i art. 60 § 3 k.k. w sytuacji gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że istniały przesłanki nadzwyczajnego złagodzenia kary, jak również przez niedostateczne uzasadnienie okoliczności, jakie sąd miał na uwadze przy wymiarze kary.

Rola uzasadnienia wyroku jest doniosła, gdyż jest ono podstawowym środkiem kontroli prawidłowości orzeczenia, pozwalającym instancji odwoławczej na sprawdzenie czy sąd i instancji oparł ustalenia faktyczne na analizie całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie głównej. Zgadzając się zatem z powszechnym i właściwie niekwestionowanym poglądem, że uzasadnienie jest swego rodzaju sprawozdaniem, nawiązującym do przebiegu rozprawy i narady nad wyrokiem, jednak powstającym już po jego ogłoszeniu, to trudno przyjąć, że uzasadnienie może mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia, a nie odwrotnie, że treść rozstrzygnięcia winna kształtować treść uzasadnienia.

W doktrynie i orzecznictwie zwracano jednak uwagę na to, że niespełnienie wymagań ustawowych w zakresie uzasadnienia nie może być utożsamiane z wadliwością samego rozstrzygnięcia, gdyż naruszenie przepisu art. 424 k.p.k. nie ma wpływu na treść wyroku, gdyż dochodzi do niego już po jego wydaniu (R.A. Stefański [w:] J. Bratoszewski, L. Gadrocki, Z. Gostyński, S.M. Przyjemski, R.A. Stefański, S. Zabłocki – Kodeks postępowania karnego. Komentarz, tom II, Dom Wydawniczy ABC 1998r., s. 390 oraz P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek – Kodeks postępowania karnego. Tom II, Komentarz do art. 297-467, wyd. 3, Warszawa 2007, s. 582; a także wyrok SN z dnia 10 lutego 1984r. sygn IV KR –261/83 – OSNPG 1984, nr 7-8, poz. 85). A zatem, nie każde wadliwe uzasadnienie wyroku uniemożliwia przeprowadzenie kontroli instancyjnej, a w konsekwencji stanowi dostateczną przyczynę uchylenia wyroku oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Do uchylenia wyroku może prowadzić tylko i wyłącznie taka wadliwość uzasadnienia, za względu na którą sąd odwoławczy nie może w sposób merytoryczny ustosunkować się do zarzutów i wniosków środka odwoławczego (por. wyrok SN z dnia 7 października 1983r. sygn. Rw – 7976/83 – OSNKW 1984, z. 5-6, poz. 58).

Właśnie taki stosunek do wadliwości uzasadnienia wyroku jest dostrzegany także w orzecznictwie sądów apelacyjnych. Jako przykład nich posłuży wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 26 lutego 2004r., sygn. II AKa – 413/03: „Znaczenie uzasadnienia wyroku, które stanowi całość z dyspozytywną częścią orzeczenia, nie może poddawać w wątpliwość tezy, iż o trafności rozstrzygnięcia nie decyduje uzasadnienie, lecz materiał dowodowy stanowiący jego podstawę. Uzasadnienie w ramach kontroli odwoławczej stanowi jedynie punkt wyjścia do zbadania zasadności rozstrzygnięcia i jest oczywiste, że tak jak będąc formalnie nienaganne, nie może przesłaniać wad wyroku nie znajdujących podstaw w materiale dowodowym, tak też wadliwe uzasadnienie nie może przesądzać niezbędności korekty dyspozytywnej części orzeczenia. Nawet w razie występowania sprzeczności między wyrokiem a jego uzasadnieniem decydujące znaczenie ma stanowisko sądu wyrażone w wyroku” (Krakowskie Zeszyty Sądowe 2005, z. 1, poz. 37).

Podobnie wypowiadał się Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 23 listopada 2004r., II AKA – 235/04, stwierdzając jeszcze bardziej stanowczo: „Gdy uzasadnienie wyroku nie odpowiada wymaganiom ustawy, ale sąd drugiej instancji może ocenić zarzuty sformułowane w apelacji w oparciu o materiał dowodowy, jaki został zebrany, to brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku i do przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w I instancji. Jeżeli jednak w wyroku nie zawarto żadnych ustaleń faktycznych, to ponowne rozpoznanie sprawy w I instancji jest konieczne. Inaczej czyniąc, sąd apelacyjny byłby jedynym sądem, który dokonywałby ustaleń faktycznych, zatem dwuinstancyjność postępowania byłaby fikcją” (Krakowskie Zeszyty Sądowe 2004, z. 12, poz. 38).

Podzielając zasadniczo stanowiska zawarte we wskazanych wyżej judykatach należy stwierdzić, że niewłaściwie sporządzone uzasadnienie, choć niewątpliwie stanowi obrazę przepisu postępowania (art. 424 k.p.k.), jednak nie musi prowadzić zawsze do dyskwalifikacji zaskarżonego orzeczenia, gdyż następuje po wydaniu wyroku. Oznacza to, że nie zawsze konsekwencją obrazy przepisu art. 424 k.p.k. będzie możliwość uznania jej względną przyczyną odwoławczą z art. 438 pkt 2 k.p.k., gdyż brakuje niezbędnego elementu w postaci możliwości wywarcia przez wskazaną obrazę prawa wpływu na treść orzeczenia (por. A. Zachuta – Wadliwość uzasadnienia wyroku jako samodzielna przyczyna jego uchylenia, Prokuratura i Prawo 2006, nr 12, s. 157). W zaskarżonym wyroku, Sąd Okręgowy w Opolu ustalił bowiem stan faktyczny i jednocześnie przeprowadził na rozprawie głównej wszelkie istotne dla sprawy dowody, a następnie ocenił je wnikliwie i wskazał podstawy orzeczenia wobec oskarżonego R. W. (1) kar jednostkowych, kary łącznej i pozostałych rozstrzygnięć.

III. Można się zgodzić z obrońcą oskarżonego R. W. (1), że ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego w Opolu co do nabycia i przywożenia przez tego oskarżonego narkotyków z Czech, opierała się na wyjaśnieniach R. W. (1) (k. 195, 203, 225, 4115). Nie może to jednak prowadzić do wniosku o naruszeniu przez Sąd I instancji przepisów prawa materialnego (art. 60 § 2 k.k., a przede wszystkim art. 60 § 3 k.k.), gdyż nie zachodziły warunki do nadzwyczajnego złagodzenia kary względem R. W. (1).

Po pierwsze, niezastosowanie art. 60 § 2 k.k., przewidującego jedynie fakultatywnie możliwość nadzwyczajnego złagodzenia kary, nie może stanowić przedmiotu zarzutu obrazy przepisów prawa materialnego, lecz ewentualnie tylko rażącej niewspółmierności kary (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24.04.2007r. sygn. II KK – 50/07, Prokuratura i Prawo – wkładka 2008, nr 1, poz. 24 oraz z dnia 13.09.2012r. sygn. III KK – 283/12, LEX nr 1226712).

Po drugie, formułując zarzut obrazy art. 60 § 3 k.k. przez niezastosowanie obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary, obrońca oskarżonego R. W. (1) nie wykazał w najmniejszym stopniu, jakie to nieznanne dotychczas organom ścigania okoliczności istotne dla sprawy oskarżony ten ujawnił z własnej inicjatywy i nie daje się obronić teza, że dzięki niemu organy procesowe weszły w posiadanie istotnych informacji, dzięki którym możliwe było postawienie zarzutów szeregu osobom.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że już znacznie przed przeprowadzeniem pierwszych czynności procesowych w tej sprawie, a zatem przed przeszukaniem mieszkań wszystkich oskarżonych oraz przeszukaniem osób i innych miejsc, gdzie mogły znajdować się narkotyki, przeprowadzonymi jednocześnie w dniu 17 sierpnia 2011r. (k. 5-8, 14-16, 19-21, 24-26, 34-41, 46-48, 52-64, 58-60, 63-64), a także przed zatrzymaniami oskarżonych, w tym R. W. (1) w dniu 17 sierpnia 2011r. (k. 124), funkcjonariusze policji mieli wiedzę operacyjną o skali działalności przestępczej oskarżonych, w tym właśnie oskarżonego R. W. (1). Wiedzę tę czerpali z podsłuchów zarządzonych w ramach czynności operacyjno – rozpoznawczych co do oskarżonych: R. W. (1) (sprawa o kryptonimie (...) – k. 1583-1623, 1624-1627,), K. B. (sprawa o kryptonimie (...) – k. 1975-2097, 2098-2011, 2976) i P. M. (1) (sprawa o kryptonimie (...) -1974, 2973-2795). Wspomniana kontrola operacyjna i rejestrowanie rozmów telefonicznych osób biorących udział w procederze obrotu środkami odurzającymi przez Wydział Kryminalny Komendy Powiatowej Policji w G., nadzorowanej przez Komendę Wojewódzką Policji w O., trwało przez kilka miesięcy, co najmniej od końca kwietnia 2011r. i funkcjonariusze policji zdobyli wówczas wiedzę o skali działalności przestępczej i zaangażowaniu szeregu osób.

Wiedza ta dotyczyła również oskarżonego R. W. (1) zarówno co do charakteru działalności, który został zatrzymany w dniu 17 sierpnia 2011r., a w protokole zatrzymania (k. 191) jako przyczynę zatrzymania funkcjonariusz policji wpisał:

„podejrzewany o to, że w okresie od dn. 8 kwietnia 2011r. do d. 17 sierpnia 2011r. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu rozprowadzanie środków psychotropowych w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.. Istnieje uzasadniona obawa zacierania śladów przestępstwa oraz ukrywania się” (k. 191). Faktycznie już w dniu 16 sierpnia 2011r., poprzedzającym zatrzymanie oskarżonego R. W. (1), funkcjonariusze policji odnotowali dane o podejrzeniu jego przestępczej działalności i personalnych powiązaniach (k. 1).

Po trzecie, rzeczywiście, podczas składania wyjaśnień w trakcie śledztwa i na rozprawie, oskarżony R. W. (1) przyznał się częściowo do popełnienia zarzuconych mu przestępstw z punkty 2 i 3 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku, przy czym część z tych wyjaśnień modyfikował i odwoływał. W swoich wyjaśnieniach, opisanych szczegółowo przez Sąd Okręgowy w Opolu na stronach 14-16 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. 4670-4672), oskarżony R. W. (1) nie ujawnił żadnych nowych istotnych okoliczności dotyczących obrotu narkotykami, o których nie miałyby wiedzy lub sygnałów organy procesowe. Nakazuje to jednoznacznie stwierdzić, że nie zaszły okoliczności nakazujące na obligatoryjne nadzwyczajne złagodzenie kary na podstawie art. 60 § 3 k.k.. Co więcej, w odniesieniu do zarzutu zakupu w Czechach narkotyków i przywiezienia ich do Polski oskarżony R. W. (1) znacząco ograniczał informacje udzielane policjantom. Na żadnym etapie postępowania nie ujawnił bowiem od kogo kupił narkotyki oraz przez jakie przyjscie graniczne i w jakich okolicznościach przewoził je do Polski. Wiedza taka niewątpliwie mogła posłużyć do ograniczenia przerzutu narkotyków na teren kraju.

Zgodnie z powszechnie przyjętym w orzecznictwie poglądem, warunkiem niezbędnym zastosowania przepisu art. 60 § 3 k.k. jest ujawnienie wszystkich znanych uczestników przestępstwa, nie zaś tylko niektórych, podobnie jak wszystkich istotnych okoliczności popełnienia przestępstwa, a nie wybiórcze (dozwolone) ich przedstawienie z umniejszeniem własnej w nim roli oraz z uwzględnieniem wiedzy organów procesowych o dowodach obciążających oskarżonego. Przedstawienie własnej roli w popełnieniu przestępstwa należy również do istotnych okoliczności. Musi to być zatem rzetelne, szczere, pełne i konsekwentne przedstawienie przebiegu zdarzenia. Informacje szcątkowe, zmieniane, a zwłaszcza pozorowane, czy odwołane nie mogą stanowić podstawy do zastosowania art. 60 § 3 k.k. Tak więc przepis art. 60 § 3 k.k. nie ma zastosowania, jeżeli oskarżony w toku postępowania zmieni treść wyjaśnień w zakresie istotnych okoliczności popełnienia przestępstwa lub współdziałania w jego popełnieniu z innymi osobami (por. postanowienie SN z dnia 4.12.2007r. sygn. II KK – 157/07, OSNwSK 2007, nr 1, poz. 2756).

Mając powyższe na uwadze, należało zdecydowanie odrzucić zarzuty obrońcy oskarżonego R. W. (1) związane z niezastosowaniem przepisów art. 60 § 2 i 3 k.k..

IV. Należy się zgodzić z Sądem Okręgowym, który na stronach 50-52 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. 4706-4708) wskazał, że przy wymiarze kar jednostkowych dla oskarżonego R. W. (1) należało uwzględnić znaczny stopień winy sprawcy i znaczny stopień społecznej szkodliwości jego czynów, wyrażająca się w zakresie naruszenia dobra prawnego w postaci zdrowia, a nawet życia potencjalnych nabywców narkotyków i ilości narkotyków będących przedmiotem przestępstwa. Z kolei, na wymiar kar jednostkowych łagodząco wpłynęła dotychczasowa niekaralność oskarżonego (k. 192, 2667, 4585), pozytywna opinia z miejsca zamieszkania (por. wywiad środowiskowy zawodowego kuratora – k. 2647-2648), udział oskarżonego w licznych akcjach charytatywnych (k. 4610-4611a).

Wymierzone przez Sąd Okręgowy kary po 3 lata pozbawienia wolności za przestępstwa z art. 55 ust. 3 oraz z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust. 1 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., przypisane w punktach 2 i 3 części rozstrzygającej, były prawidłowe i sprawiedliwe. Kary te uwzględniały bowiem, że przestępstwa te odznaczały się dużym ładunkiem społecznej szkodliwości, za czym przemawiały okoliczności przedmiotowe (zakres naruszonego dobra prawnego, w tym zdrowia społeczeństwa zagrożonego plagą narkomanii, liczby osób którym udzielił narkotyków, rodzaju narkotyków, w tym amfetaminy należącej do tzw. „twardych”, silnie uzależniających) i okoliczności podmiotowe (postać zamiaru, premedytacja w dążeniu do celu i niskie pobudki działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowych).

Można było również częściowo zgodzić się z Sądem I instancji, który uznał, że kara łączna wymierzona oskarżonemu R. W. (1) powinna oscylować ku zasadzie absorpcji. Rzeczywiście, uzasadniało to popełnienie przez oskarżonego

dwóch przestępstw w tożsamym czasie, pozostających w ścisłym związku przedmiotowo-podmiotowym, godzących w te same dobra chronione. Sąd Apelacyjny uznał jednak, że orzeczenie co do kary łącznej pozbawienia wolności powinno uwzględniać w pełni zasadę absorpcji i zmienił w tym zakresie zaskarżony wyrok obniżając wymiar kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego R. W. (1) w punkcie 5 części rozstrzygającej do 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

Nie zasługiwała na uwzględnienie apelacja obrońcy oskarżonego R. W. (1) zmierzająca do dalszego łagodzenia kar jednostkowych i kary łącznej, a także wymierzenia mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. W szczególności, nie było podstaw do przyjęcia po stronie oskarżonego R. W. (1) dodatknej prognozy społeczno – kryminologicznej.

W pełni przekonujące i zasadne były bowiem argumenty podniesione przez Sąd Okręgowy w Opolu, a mianowicie to, że oskarżony R. W. (1) dopuścił się przestępstw w odniesieniu do znacznej ilości środków odurzających, podjął działalność przestępczą w celu uzyskania z niej dodatkowych zysków pomimo bardzo dobrej sytuacji finansowej, czym lekceważył wszelkie normy prawne, a także fakt, że osiągnął duże korzyści majątkowe z przestępczej działalności, łącznie 15.275 zł. Jednocześnie oskarżony popełnił przypisane mu przestępstwa umyślnie, mając pełną świadomość nielegalności obrotu narkotykami oraz szkodliwości ich udzielania, przy czym motywacja, jaką kierował się oskarżony przy tych przestępstwach (osiągnięcie korzyści majątkowej) zasługiwała na potępienie. Świadczyło to o demoralizacji i niepoprawności oskarżonego oraz braku szacunku dla norm prawnych.

Pomimo tego, że oskarżony R. W. (1) ma żonę wykonującą zawód nauczycielki i kilkumiesięczne długo oczekiwane dziecko (k. 4772), prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie transportu międzynarodowego, jest właścicielem mieszkania w G. o powierzchni 80 m² oraz właścicielem 3 samochodów ciężarowych marki V. i S. – pojazdy z roku 1998, 2002, 2003, to jednak nie są to wystarczające podstawy uznania dodatknej prognozy kryminologicznej.

Niewątpliwie kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie wypełniłaby celów kary wychowawczych i zapobiegawczych kary w odniesieniu do oskarżonego R. W. (1), gdyż nie ugruntuje w nim przekonania o nieuchronności kary, a wręcz przekona o pobłażaniu ze strony wymiaru sprawiedliwości. W taki sam sposób kara zostałaby odebrana w społeczność lokalną G., choć od orzeczonej kary należy oczekiwać, by miała taki odzew społeczny, żeby została uznana za wyważoną i sprawiedliwą, a także zrozumiałą jako antidotum na zagrożenia społeczne, w tym wypadku narkomanią. Takie cele w stosunku do oskarżonego R. W. (1) wypełni jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności.

Prowadziło to do nieuwzględnienia apelacji obrońcy oskarżonego R. W. (1) w tej części.

V. Oceniając prawidłowość orzeczenia o karze, podzielono zarzuty i argumenty apelacji obrońcy oskarżonego R. W. (1) co do rażącej niewspółmierności kar grzywny (jednostkowych i łącznej), co wiązało się także ze zbyt wysoką nawiązką na cel społeczny, orzeczoną na podstawie art. 70 ust. 4 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w punkcie 8 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku.

Po pierwsze, nie było w pełni trafne stanowisko Sądu Okręgowego bardzo dobrej sytuacji finansową oskarżonego i potrzebie szczególnej dotkliwości finansowej wyroku wobec tego, że oskarżony R. W. (1), prowadząc intratną działalność gospodarczą umożliwiającą prowadzenie wysokiego poziomu życia, podjął dodatkową przestępczą działalność.

Przedstawione przez obrońcę oskarżonego w apelacji na rozprawie apelacyjnej dokumenty związane z zakresem spłacanych przez oskarżonego R. W. (1) kredytów bankowych świadczą o trudnościach finansowych i braku zdolności kredytowej (k. 4755-4773, 4819-4831), co nasiliło się po śmierci ojca oskarżonego (k. 4754).

Po drugie, zmieniła się sytuacja osobista i rodzinna oskarżonego po urodzeniu się dziecka, także w zakresie możliwości zarobkowych i stanu finansowego (k. 4832).

Po trzecie, skoro dolegliwość wyroku skazującego wobec oskarżonego R. W. (1) ma się wyrażać w orzeczeniu wobec niego bezwzględnie kary pozbawienia wolności, to nie ma potrzeby zwiększania dolegliwości finansowych ponad rozsądną miarę.

Po czwarte, wobec pozostawienia w mocy orzeczenia na podstawie art. 45 § 1 k.k. o przypadku równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa, pozostaje spełniony postulat pozbawienia sprawcy przestępstwa niezaskarżonych i nielegalnych dochodów.

Wspomniane względy prowadziły do dalszej zmiany zaskarżonego wyrok w stosunku do oskarżonego R. W. (1) poprzez:

- a) w odniesieniu do jednostkowych kar grzywny, wymierzonych wobec oskarżonego R. W. (1) w punktach: 2 i 3 części rozstrzygającej ustaleniu niższej wysokości stawek dziennych na 50 (pięćdziesiąt) złotych;
- b) obniżeniu wymiaru kary łącznej grzywny orzeczonej wobec oskarżonego R. W. (1) w punkcie 5 części rozstrzygającej do 200 (dwustu) stawek dziennych, z ustaleniem wysokości jednej stawki dziennej na 50 (pięćdziesiąt) złotych;
- c) obniżeniu wysokości nawiązki orzeczonej w punkcie 8 części rozstrzygającej wobec oskarżonego R. W. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Ośrodek (...) w Z. do 2.000,- (dwóch tysięcy) złotych.

W pozostałej części zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego R. W. (1) utrzymano w mocy.

VI. W świetle podniesionych wyżej argumentów co do wysokości kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności, szczególnie podstaw orzekania kary łącznej według zasady absorpcji, nie było podstaw do uwzględnienia apelacji Prokuratora Rejonowego w Głubczycach i podwyższenia wobec oskarżonego R. W. (1) wymiaru kary łącznej do 5 lat pozbawienia wolności. Kara w tej postaci, zwłaszcza wobec osoby dotychczas niekaranej, odznaczającej się właściwościami i warunkami osobistymi wskazanymi we wcześniejszym fragmencie niniejszego uzasadnienia nie osiągnęłaby celów kary z art. 53 k.k. i byłaby odczytana jako niezaskarżona nadmierna represja.

Nie można zaakceptować argumentów oskarżyciela publicznego, by bezwzględna kara 3 lat pozbawienia wolności wraz z dolegliwościami natury finansowej była odebrana w społeczności lokalnej jako przykład „bezkarności” oskarżonego i oplącalności zachowań przestępczych.

Co do oskarżonego K. B.

I. Apelacja Prokuratora Rejonowego w Głubczycach zasługiwała na uwzględnienie w tej części, w jakiej podnosiła zarzut obrazy przepisów prawa materialnego polegającej na przyjęciu, w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu K. B. w punkcie 10 części rozstrzygającej (zarzuconego w punkcie VI części wstępnej), że wprowadzenie do obrotu oraz udzielenie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej P. M. (1) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości co najmniej 150 gram, a A. B. ponad 200 gram amfetaminy i 50 gram marihuany, wyczerpało znamiona czynu z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami), podczas gdy ze względu na ilość i rodzaj wprowadzonego do obrotu narkotyku należało przyjąć, iż doszło do obrotu znacznej ilości narkotyków, a w konsekwencji zachowanie oskarżonego K. B. należało kwalifikować jako przestępstwo z art. 56 ust. 3 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Jeżeli chodzi o kryterium „znacznej ilości narkotyków”, jakie zostało użyte m.in. w przepisie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, to Sąd Najwyższy wypowiada się konsekwentnie, że „znaczna ilość narkotyków to taka, która wystarcza do jednorazowego odurzenia się co najmniej kilkudziesięciu osób” (postanowienie Sądu Najwyższego z 1.02.2007r., sygn. akt III KK – 257/06, Lex nr 323801 oraz wyroki Sądu Najwyższego z: 1.03.2006r., sygn. akt. II KK – 47/05, Lex nr 182794 i 10.06.2008r., sygn. akt. III KK – 30/08, Lex nr 418629). Szczególnie należy zwrócić uwagę na postanowienie Sądu Najwyższego z 23 września 2009r. sygn. akt I KZP – 10/09, którym odmówiono dokonania wykładni pojęcia „znacznej ilości” środków odurzających lub substancji psychotropowych, użytego w przepisach

art. 53 ust. 2, art. 55 ust. 3, art. 56 ust. 3 oraz w art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Dokonana przez Sąd Najwyższy analiza orzecznictwa sądowego i doktryny prawnej, a także przebiegu prac legislacyjnych, doprowadziła skład orzekający Sądu Najwyższego do konkluzji, że brak jest „powodu do odstępowania od poglądu, wypracowanego w piśmiennictwie i judykaturze, w tym – orzecznictwie Sądu Najwyższego, że jeżeli przedmiotem czynności wykonawczej przestępstw określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485, ze zm.) jest taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych, to jest to «znaczna ilość» w rozumieniu tej ustawy” (Lex nr 518123).

Niewątpliwie Sąd Okręgowy w Opolu w składzie orzekającym w niniejszej sprawie w pełni zaakceptował to stanowisko, skoro na stronie 30 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. 4686), powołując się na dorobek orzecznictwa, stwierdził: „Biorąc za podstawę kryterium ilościowe i cel przeznaczenia środka (np. potrzeby własne, cel handlowy), nie ulega najmniejszych wątpliwości, że przedmiotem obrotu była znaczna ilość środków odurzających. Ustawa nie określa wartości, od których należałoby przyjąć kwalifikację konkretnych ilości środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej jako znacznych. **Sąd posiłkował się utrwalonym w tym zakresie orzecznictwem, w myśl którego „jako ilości nieznaczne środków wskazuje się do 10 g marihuany, do 3 g haszyszu i do 0,25 g amfetaminy”** (zob. wyrok SA w Lublinie z dnia 29 września 2005 r., II AKa 217/05, Lex, nr 166004)”.

Oznacza to, że przyjęta ostatecznie kwalifikacja prawna z art. 56 ust. 1 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii do działania oskarżonego K. B. polegające na wprowadzeniu do obrotu oraz udzieleniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej P. M. (1) substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości co najmniej 150 gram, a A. B. ponad 200 gram amfetaminy i 50 gram marihuany, była błędna i sprzeczna z kryteriami przyjętymi w tym samym wyroku przez Sąd I instancji. Ze względu na ilość i rodzaj wprowadzonych do obrotu narkotyków, a także cel ich przeznaczenia, należało przyjąć za oskarżycielem publicznym, że doszło do obrotu znacznej ilości narkotyków, a w konsekwencji zachowanie oskarżonego K. B. należało kwalifikować jako przestępstwo z art. 56 ust. 3 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Wskazana ilość narkotyków pozwalała bowiem na jednorazowe odurzenie co najmniej kilkudziesięciu, jeżeli nie kilkuset, osób. \

Ponieważ jednocześnie oskarżyciel publiczny zarzucił, jak się wydaje zasadnie, rażącą niewspółmierność orzeczonej za ten czyn kary, domagając się jej nie tylko w wyższym wymiarze, lecz także bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, nie było możliwe dokonanie korekty zaskarżonego wyroku, jak o to wnioskował prokurator w apelacji. Takie orzeczenie przez sąd odwoławczy naruszałoby bowiem regułę ne peius wyrażoną w art. 454 § 2 k.p.k.. Prowadziło to do uchylecia zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonego K. B. w odniesieniu do czynu przypisanego mu w punkcie 10 części rozstrzygającej (zarzuconego w punkcie VI części wstępnej), w tym także orzeczenie o przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa, zawarte w punkcie 13 części rozstrzygającej, i przekazanie sprawy w tej części Sądowi Okręgowemu w Opolu do ponownego rozpoznania.

Chociaż nie postawiono takiego zarzutu w apelacji prokuratora, to jednak z urzędu Sąd Apelacyjny zauważa, że wysokość łączna korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa, której przepadek Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 45 § 1 k.k. (punkt 13 części rozstrzygającej) została określona błędnie. Faktycznie bowiem oskarżony K. B. odniósł łącznie z przestępstwa korzyści w wysokości co najmniej 6.810 zł (wartości przypisane w punkcie 10 części rozstrzygającej wyroku –k. 4636-4637), a nie w wysokości 6.460 zł. Sąd Apelacyjny, dostrzegając kierunek apelacji na niekorzyść oskarżonego oraz powołując się na przepis art. 440 k.p.k., wskazuje, że przy ponownym rozpoznaniu sprawy będzie dopuszczalne orzeczenie przepadku całości równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego K. B. z przestępstwa, o ile Sąd I instancji uzna taką potrzebę.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, poza przesłuchaniem oskarżonego K. B. i ujawnieniem jego wyjaśnień złożonych dotychczas w postępowaniu karnym w odniesieniu do czynu zarzuconego w punkcie VI części wstępnej, Sąd Okręgowy może poprzestać na ujawnieniu wszystkich pozostałych dowodów w trybie art. 442 § 2 k.p.k., gdyż nie miały one

wpływu na uchylenie wyroku, a zakwestionowana została wyłącznie ocena prawna ustalonego prawidłowo zachowania oskarżonej i orzeczona kara.

Sąd I instancji będzie musiał również zwrócić uwagę, że zgodnie z przepisem art. 4 § 1 k.k., względniejszy dla oskarżonego K. B. będzie przepis art. 56 ust. 3 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 grudnia 2011r., wedle pierwotnego tekstu ustawy, opublikowanego w Dzienniku Ustaw z 2005r. Nr 179, poz. 1485. Przewidywał on bowiem sankcję w postaci kary grzywny oraz kary pozbawienia wolności do 10 lat. Po zmianach wprowadzonych art. 1 pkt 13 ustawy z dnia 1 kwietnia 2011r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2011r. Nr 117, poz. 678) sankcję karną podwyższono do kary grzywny oraz kary pozbawienia wolności od 2 do 12 lat. Taka sankcja obowiązuje także obecnie.

II. Konsekwencją uchylenia zaskarżonego wyroku w podanej wyżej części było stwierdzenie, że utraciła moc kara łączna wymierzona oskarżonemu K. B. w punkcie 12 części rozstrzygającej i uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej pozbawienia wolności i oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora zawarte w punkcie 12 części rozstrzygającej.

W kontekście apelacji prokuratora pozostawała jednak do oceny zasadność warunkowego zawieszenia wykonania kary 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej w stosunku do oskarżonego K. B. za przestępstwo z art. 62 ust. 1 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przypisane mu w punkcie 11 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku (zarzucone w punkcie VII części wstępnej). Wysokości wspomnianej kary oskarżyciel publiczny bowiem nie kwestionował, dopatrując się wyłącznie rażącej niewspółmierności kary w nieuwzględnieniu celów kary z zakresie prewencji szczególnej, a zwłaszcza celów kary w zakresie świadomości prawnej społeczeństwa i warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Wyjaśniając orzeczenie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego K. B., na stronach 53-54 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. 4709-4710) Sąd Okręgowy w wskazał, że jest ono motywowane dyrektywą wychowawczego celu kary, szczególnie ultima ratio bezwarunkowej kary pozbawienia wolności, którą orzeka się wyłącznie wtedy, gdy po oznaczeniu celów kary (zapobiegawczych bądź wychowawczych, a także potrzeb kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa) uznaje się, że ta kara jest niezbędna, co w ocenie Sądu I instancji w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Sąd Okręgowy stwierdził, że oskarżony K. B. był tylko raz karany sędownie za przestępstwo nie mające związku z narkotykami, co nie wyłącza możliwości stosowania warunkowego zawieszenia kary, podobnie jak zastosowanie wobec oskarżonego podczas śledztwa tymczasowego aresztowania, które nie jest antycypacją bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Nadto Sąd I instancji stwierdził, że skuteczna kara nie oznacza kary najsurowszej, natomiast kara powinna być zindywidualizowana, dolegliwa w odpowiednim stopniu dla oskarżonego, bez przekraczania stopnia jego winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu. Jeżeli celem kary jest nie tylko izolować sprawców przestępstw od reszty społeczeństwa, ale także próba przywrócenia ich do normalnego życia, jeżeli istnieje pozytywna prognoza na przyszłość, to oskarżony K. B. powinien skorzystać z udzielonego mu „kredytu zaufania”. Indywidualizacja kary polega na uwzględnieniu przy jej wymiarze okoliczności dotyczących osoby samego oskarżonego, jego charakteru, osobowości, stosunku do popełnionego przestępstwa jak również jego warunków życiowych.

Z ocena Sądu Okręgowego w odniesieniu do oskarżonego K. B. nie można się zgodzić, a apelacja prokuratora w tej części zasługiwała na uwzględnienie. Należało podzielić stanowisko oskarżyciela publicznego, że w odniesieniu do oskarżonego K. B. nie zachodziła dodatnia prognoza kryminologiczno – społeczna i nie zasługuje on na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności.

Po pierwsze, zakres przestępczej działalności oskarżonego K. B. ustalony przez Sąd Okręgowy w zaskarżonym wyroku i wskazany w ustaleniach faktycznych na stronach 2, 8-13 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. 4658, 4664-4669) wskazuje na głębokie usytuowanie w środowisku przestępczym. Analiza powiązań personalnych oskarżonego K. B., wielość jego kontaktów telefonicznych w krótkim czasie i treść rozmów utrwalonych podczas czynności operacyjno-rozpoznawczych (por. komunikaty z teczki (...) dot. utrwalenia rozmów oskarżonego K. B. – k. 1975-2097; analiza

komunikatów z teczki „G. – k. 2098-2110; wyciąg z analizy teczki K. B. – k. 2976), jasno pokazują jak kruche jest przekonanie o rzeczywistym zamiarze zerwania oskarżonego ze środowiskiem przestępczym.

Po wtóre, z protokołu przeszukania pomieszczeń mieszkalnych zajmowanych przez K. B. w K. nr (...) pod G., ujawniono w szafce w łazience i zabezpieczono środki odurzające w postaci 17 woreczków z suszem ziela konopi o łącznej wadze 10.734 gram netto, a nadto wagę elektroniczną marki B. - (...) ze śladową ilością amfetaminy (k. 34-41, 42-43). Dalsze badania w Laboratorium Kryminalistycznym KWP w O. wykazały na zabezpieczonej wadze niewielką ilość kannabinoidów (k. 1336-1342). Potwierdzało to nie tylko skale przestępczej aktywności oskarżonego K. B., ale przede wszystkim to, że posiadane narkotyki były przeznaczone do dalszej sprzedaży.

Po trzecie, właściwości i warunki osobiste oskarżonego K. B. oraz jego dotychczasowy sposób życia sprzeciwiają się przekonaniu o tym, że mimo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności będzie on przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Oskarżony K. B. był w 2013r. karany za przestępstwo umyślne (k. 117, 2665, 4576). Należy mieć także na uwadze spostrzeżenia zawarte w wywiadzie środowiskowym zawodowego kuratora (k. 2610-2612).

Po czwarte, oskarżony K. B. na stałe nie pracuje, utrzymuje się z prac dorywczych, z zasiłku socjalnego i opiekuńczego (k. 4113), a jego konkubina prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży prawnie dozwolonych odżywek dla osób uprawiających sport (k. por. umowa najmu z dnia 15.01.2014r. oraz zaświadczenie z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej k. 4612-4615). Nie są to wystarczające podstawy uznania dodatniej prognozy kryminologicznej.

Po piąte, niewątpliwie kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie wypełni celów kary wychowawczych i zapobiegawczych kary w odniesieniu do oskarżonego K. B. oraz celów w zakresie społecznego oddziaływania kary. Z jednej strony utwierdzi oskarżonego K. B. w przekonaniu o pobłażaniu ze strony wymiaru sprawiedliwości oraz, jak słusznie podniósł prokurator, w taki sam sposób kara zostanie odebrana w niedużej społeczności lokalnej. Tymczasem kara za przestępczość związaną z obrotem i udzielaniem narkotyków musi wyrobić w sprawie, w jego najbliższym otoczeniu i wśród lokalnej społeczności przekonanie, że przestępstwo się nie opłaca i czyny niosące zagrożenia plagą narkomanii dla społeczeństwa zostaną surowo ukarane. Takie cele w stosunku do oskarżonego K. B. wypełni wyłącznie bezwzględna kara pozbawienia wolności, jak tego domagał się w swojej apelacji prokurator.

Oskarżyciel publiczny słusznie podniósł, że oskarżony K. B. mógł być postrzegany jako osoba sukcesu, gdyż dysponował sporami środkami finansowymi uzyskanymi w łatwy sposób, był bezkarny pomimo powszechnej wiedzy o prowadzonej przestępczej działalności, co spowodowało, że część z tych osób przyjęła styl życia oskarżonego i weszła również na drogę przestępczą. Szereg osób, które nabywały narkotyki u oskarżonego K. B., aby mieć środki finansowe na ich zakup sama podjęło się sprzedaży środków psychotropowych i odurzających, co naraziło je na odpowiedzialność karną za handel narkotykami.

Mając powyższe na uwadze, zmieniono zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego K. B. uchylając orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora zawarte w punkcie 12 części rozstrzygającej.

Na poczet pozostałej do wykonania bezwzględnej kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej w stosunku do oskarżonego K. B. za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005r. Nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zmianami) w punkcie 11 części rozstrzygającej (zarzuconego w punkcie VII części wstępnej), na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono temu oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 17.08.2011r. do dnia 18.10.2011r..

Co do oskarżonego P. M. (1)

Apelacja Prokuratora Rejonowego w Głubczycach zarzuciła rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby. Prokurator podnosił,

że stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu, okoliczności ich popełnienia, dotychczasowa karalność za przestępstwa, jak również względy prewencji indywidualne i ogólnej przemawiają za wymierzeniem surowszej kary i domagał się zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie oskarżonemu P. M. (1) kary 3 lat pozbawienia wolności, z pozostawieniem orzeczonej przez Sąd Okręgowy kary grzywny.

Apelacja prokuratora zasługiwała na częściowe uwzględnienie, gdyż należy się zgodzić z oskarżycielem publicznym, że przypisane oskarżonemu P. M. (1) przestępstwo z art. 56 ust. 1, art. 59 ust. 1 i oraz art. 58 ust. 1 o narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. odznaczało się wysokim stopniem społecznej szkodliwości i dla realizacji celów kary, o których mowa w art. 53 k.k. konieczne było wymierzenie oskarżonemu kary bezwzględnej, bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Jednak nie było zasadne, by dalej tę karę zaostrzać, gdyż kara 2 lat pozbawienia wolności jawiła się jako kara, która nie odznaczała się rażąco niewspółmiernością (nadmierną łagodnością), a ponadto zachodziły pewne ograniczenia proceduralne wynikające z art. 434 § 1 k.p.k. i art. 443 k.p.k..

Oceniając prawidłowość orzeczonej kary na wstępie należy stwierdzić, że nie były przy tym kwestionowane przez żadną ze stron procesowych ustalenia faktyczne, że oskarżony P. M. (1) w okresie ponad 10 miesięcy, od października 2010r. do sierpnia 2011r., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i bez takiego zamiaru, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wprowadził do obrotu i udzielił substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz środka odurzającego w postaci marihuany kilku osobom, w tym:

d) w październiku 2010r. wprowadził do obrotu za pośrednictwem D. M. 20 gramów amfetaminy za łączną kwotę 300 zł;

e) w październiku 2010r. udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej G. D. substancji psychotropowej w postaci 1 porcji amfetaminy o wadze około 5 gramów za nieustaloną kwotę;

f) w okresie od 30 kwietnia 2011r. do 15 sierpnia 2011r. wprowadził do obrotu i udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej substancji psychotropowej w postaci amfetaminy i środków odurzających w postaci marihuany o nieustalonej wadze przekazując je C. T. i R. S. za nieustaloną kwotę;

g) w okresie od stycznia 2011r. do sierpnia 2011r. udzielił wielokrotnie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i nieodpłatnie, Ł. K. środka odurzającego w postaci marihuany, a nadto wprowadził do obrotu za pośrednictwem Ł. K. nieustaloną ilość środka odurzającego w postaci marihuany uzyskują w zamian co najmniej 20 zł.

Chociaż prokurator nie zaskarżył wyroku co do przyjętej kwalifikacji prawnej czynu, to jednak należy zwrócić uwagę, że treść zaskarżonego wyroku zdaje się potwierdzać, że Sąd Okręgowy w Opolu w niekwestionowany sposób przypisał oskarżonemu P. M. (1) także odpłatne udzielanie marihuany Ł. K. w okresie od stycznia do marca 2011r., kiedy był jeszcze małoletnim, gdyż 18 lat ukończył dopiero w dniu 29 marca 2011r. (urodził się (...)), a zatem objęte surowszą kwalifikacją prawną z art. 59 ust. 2 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Oczywiście, zgodnie z zakazem reformationis in peius wyrażonym w art. 434 § 1 k.p.k. oraz w art. 443 k.p.k. nie było możliwa zmiana ustaleń faktycznych na niekorzyść oskarżonego P. M. (1) (przez uzupełnienie opisu czynu w części rozstrzygającej wyroku), w związku z zakresem wniesionej apelacji i zaostrzenie wymierzonej kary oraz przyjęciu prawidłowej kwalifikacji prawnej na niekorzyść oskarżonego. Czyniło to także niecelowym uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Należy się częściowo zgodzić z Sądem Okręgowym, który na stronie 55 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. 4711) wskazał, że przestępstwo popełnione przez oskarżonego P. M. (1) cechowało się wysokim stopniem społecznej szkodliwości, o czym świadczyły okoliczności przedmiotowe (zakres naruszonego dobra prawnego, rozmiar i czasokres przestępczej działalności polegającej na wprowadzeniu do obrotu i sprzedaży narkotyków, rodzaj narkotyków należących do kategorii tzw. „twardych”, jak amfetamina) oraz okoliczności podmiotowe (niskie pobudki oskarżonego, który podjął przestępczą działalność z chęci osiągnięcia łatwego zysku). Niewątpliwie wymiar orzeczonej kary powinien uwzględniać także właściwości i warunki osobiste oskarżonego, a szczególnie to, że oskarżony P. M. (1)

był w przeszłości dwukrotnie sądownie karany, w tym za przestępstwo przeciwko mieniu i za składanie fałszywych zeznań (k. 4570-4571) i – jak stwierdził Sąd I instancji – jest bardzo związany ze środowiskiem powiązany z obrotem narkotykami.

O ile nie razi niewspółmiernością wymiar kary 2 lat pozbawienia wolności, o tyle nie można jednak w żadnym razie zaakceptować stanowiska Sądu Okręgowego, że w odniesieniu do oskarżonego P. M. (1) zachodzi dodatnia prognoza kryminologiczno – społeczna i zasługuje on na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia kary, za czym miałoby przemawiać to, że aktywnie walczy od lat z uzależnieniem od narkotyków, w czym wspiera go rodzina.

Po pierwsze, zakres przestępczej działalności oskarżonego P. M. (1) ustalony przez Sąd Okręgowy w zaskarżonym wyroku i wskazany w ustaleniach faktycznych na stronach 1-6 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. 4657-4662) wskazuje na głębokie usytuowanie w środowisku przestępczym. Analiza powiązań personalnych oskarżonego P. M. (1), wielość jego kontaktów telefonicznych w krótkim czasie i treść rozmów utrwalonych podczas czynności operacyjno-rozpoznawczych (por. komunikaty z teczek (...) dot. utrwalenia rozmów oskarżonego P. M. (1) – k. 1628-1950; analiza komunikatów z teczek „K. – k. 1952-1974; wyciąg z analizy teczek P. M. (1) – k. 2973-2975), jasno pokazują jak kruche jest przekonanie o rzeczywistym zamiarze zerwania oskarżonego ze środowiskiem przestępczym.

Po wtóre, z protokołu przeszukania pomieszczeń mieszkalnych zajmowanych przez P. M. (k. 24-26) i opinia z badań chemicznych (k. 1336-1342) wynika, że w dniu 17 sierpnia 2011r. podczas przeszukania strychu budynku mieszkania zajmowanego przez P. M. (1), ujawniono aluminiowe folie z zawartością wypalanej substancji, szklane łufki z osmalinami, śladowe ilości suszu na ławie, fragmenty woreczka strunowego ze śladową ilością suszu koloru zielonego oraz plastikową butelkę po wodzie z odciętym dnem z osmalinami na szyjce. Potwierdzało to aktywność oskarżonego P. M. (1) w zakresie zażywania i udzielania narkotyków, opisaną w wyjaśnieniach oskarżonego Ł. K. (k. 155-156, 1355), także w bezpośrednim sąsiedztwie swojego domu, zajmowanego przez żonę i małoletnie dzieci.

Po trzecie, właściwości i warunki osobiste oskarżonego P. M. (1) oraz jego dotychczasowy sposób życia sprzeciwiają się przekonaniu o tym, że mimo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności będzie on przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Nie był to bowiem jego pierwszy konflikt z prawem, gdyż oskarżony P. M. (1) był w latach 2009-2012r. dwukrotnie karany za przestępstwa umyślne (k. 108,-109, 110-111, 2676-2677, 4570-4571). Należy mieć także na uwadze spostrzeżenia zawarte w wywiadzie środowiskowym zawodowego kuratora (k. 2643-2645).

Po czwarte, mimo że od 17 sierpnia 2011r. w związku z zastosowaniem tymczasowego aresztowania, oskarżony P. M. (1) leczy się w Ośrodku (...) w O. przy ul. (...) (k. 4113-4114), a także ma pozytywną opinię firmy (...) w K., gdzie jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, na stanowisku operatora maszyn, zarabiając około 1.300 zł (k. 2504-2506), to jednak nie są to wystarczające podstawy uznania dodatniej prognozy kryminologicznej.

Po piąte, niewątpliwie kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie wypełni celów kary wychowawczych i zapobiegawczych kary w odniesieniu do oskarżonego P. M. (1) oraz celów w zakresie społecznego oddziaływania kary. Z jednej strony utwierdzi oskarżonego P. M. (1) w przekonaniu o pobłażaniu ze strony wymiaru sprawiedliwości, gdyż mimo uprzedniej dwukrotnej karalności, nie wymierzono mu kary bezwzględnej. W taki sam sposób kara zostanie odebrana w niedużej społeczności miasta G.. Tymczasem kara za przestępczość związaną z obrotem i udzielaniem narkotyków musi wyrobić w sprawcy, w jego najbliższym otoczeniu i wśród lokalnej społeczności przekonanie, że przestępstwo się nie opłaca i czyny niosące zagrożenia plagą narkomanii dla społeczeństwa zostaną surowo ukarane. Takie cele w stosunku do oskarżonego P. M. (1) wypełni wyłącznie bezwzględna kara pozbawienia wolności, przy czym nie ma dostatecznych przesłanek, by zaostrzać ją do 3 lat pozbawienia wolności, jak tego domagał się w swojej apelacji prokurator.

Mając powyższe na uwadze, zmieniono zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego P. M. (1) poprzez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności wobec tego oskarżonego

oraz o oddaniu go pod dozór kuratora zawarte w punkcie 19 części rozstrzygającej. W pozostałej części zaskarżony wyrok w odniesieniu do oskarżonego P. M. (1) utrzymano w mocy.

Mimo orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności nie stracono z pola widzenia sytuacji rodzinnej oskarżonego P. M. (1), jednak rozmiar orzeczonej kary pozwala na korzystanie przez niego z dobrodziejstwa art. 152 k.p.k., o ile zajdą okoliczności pozwalające na odroczenie kary pozbawienia wolności, zaś postawa P. M. (1) uzasadni dodatnią prognozę kryminologiczną.

Co do oskarżonego D. M.

Obrońca z urzędu oskarżonego D. M. zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, mających wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 53 § 1 i 2 k.k. i art. 58 § 1 k.k., poprzez wydanie wyroku w punktach: 24, 25 i 39 części dyspozytywnej, zawierających kary niewspółmierne i niesprawiedliwe, gdyż przy ich orzekaniu Sąd I instancji nie miał na uwadze wszystkich dyrektyw wymiaru kary, a zwłaszcza okoliczności, iż D. M. przyznał się do zarzucanych czynów i złożył szerokie wyjaśnienia, które mogły posłużyć za podstawę do ustaleń Sądu I instancji, zaś postawa tego oskarżonego daje gwarancję że w przyszłości nie dopuści się on czynów zabronionych.

Ponadto, w uzasadnieniu apelacji obrońca z urzędu oskarżonego D. M. podniósł, że Sąd I instancji nie uwzględnił tego, że oskarżony ujawnił z własnej inicjatywy okoliczności istotne dla sprawy i – według obrony – nieznanie dotychczas organom ścigania i nie zastosował obligatoryjnej normy wynikającej z art. 60 § 3 k.k., gdy takie orzeczenie w realiach niniejszej sprawy winno mieć zastosowanie i oskarżony winien uzyskać ustawowo gwarantowane prawo do nadzwyczajnego złagodzenia kary, a nawet do jej zawieszenia.

Prawidłowo został sformułowany wyłącznie zarzut obrazę prawa materialnego w postaci art. 60 § 3 k.k., natomiast zarzut apelacji o obrazę art. 53 § 1 i 2 k.k. oraz art. 58 § 1 k.k. został sformułowany błędnie, gdyż wielokrotnie dawano wyraz w orzecznictwie temu, że obraza prawa materialnego zachodzi wyłącznie wówczas, gdy ustawa nakazuje pewien sposób orzekania, a sąd orzekający nakazu tego nie zrealizuje, albo wyłącza możliwość orzeczenia, które zostało zastosowane przez sąd orzekający. Jako przykład niech posłuży postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2007r. sygn. II KK – 50/07, który stwierdził, że „jeżeli ustawa stwarza tylko możliwość zastosowania określonego przepisu prawa materialnego, to przez jego niezastosowanie lub zastosowanie sąd nie dopuszcza się obrazę prawa materialnego. Oznacza to, że wymierzenie kary sprzecznie z dyrektywami jej wymiaru określonymi w art. 53 k.k. nie może spotkać się z zarzutem obrazę prawa materialnego, a winno być kwestionowanie w drodze zarzutu rażącej niewspółmierności kary” (Prokuratura i Prawo – wkładka 2008, nr 1, poz. 24). Z kolei, w postanowieniu z dnia 13 września 2012r. sygn. III KK – 283/12 Sąd Najwyższy stwierdził wprost: „Przepis art. 53 § 1 i 2 k.k. nie ma charakteru normy stanowczej (zawierającej nakaz lub zakaz określonego postąpienia), zatem jego obraza - w rozumieniu art. 438 pkt 1 k.p.k. - nie wchodzi w grę. Przepis ten określa natomiast objęte sferą swobodnego sędziowskiego uznania ogólne dyrektywy wymiaru kary, dlatego podważanie przyjętej na ich podstawie oceny sądu jest możliwe tylko w ramach zarzutu rażącej niewspółmierności kary, chyba że wadliwość orzeczenia o karze skarżący wywodzi z obrazę prawa materialnego lub procesowego” (LEX nr 1226712).

Mając powyższe na uwadze, rozpoznano zarzut obrazę art. 53 § 1 i 2 k.k. wynikający z apelacji obrońcy oskarżonego D. M., odnosząc go do rażącej niewspółmierności (zbytnej surowości) kary jednego roku pozbawienia wolności, w tym przez rezygnację z warunkowego zawieszenia wykonania tej kary na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. (art. 438 pkt 4 k.p.k.) oraz błędu w ustaleniach faktycznych przez nieprawidłowe ustalenia co do negatywnej prognozy kryminalno – społecznej oskarżonego (art. 438 pkt 3 k.p.k.).

Apelacja wniesiona przez jego obrońcę z urzędu oskarżonego D. M. nie zasługiwała na uwzględnienie, gdyż orzeczona wobec niego kara jednego roku pozbawienia wolności nie była nadmierną surowością, a nadto nie było podstaw do łagodzenia tej kary i dodatniej prognozy kryminologiczno-społecznej, aby warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary.

Formułując zarzut obrazy art. 60 § 3 k.k. przez niezastosowanie obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary, obrońca oskarżonego D. M. nie wykazał w najmniejszym stopniu, jakie to nieznanne dotychczas organom ścigania okoliczności istotne dla sprawy oskarżony D. M. ujawnił z własnej inicjatywy. Wprawdzie oskarżony ten zarówno podczas śledztwa (k. 149-150, 170-171, 333, 336, 337, 338, 500, 717-718, 719, 720, 797, 1447, 1563-1564, 1573-1574, 2211-2212, 2704-2705, 2990-2291), jako i podczas rozprawy głównej (k. 4120) przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów, jednak nie daje się obronić teza, że dzięki niemu organy procesowe weszły w posiadanie istotnych informacji, dzięki którym możliwe było postawienie zarzutów szeregu osobom.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że już znacznie przed przeprowadzeniem pierwszych czynności procesowych w tej sprawie, a zatem przed przeszukaniami mieszkań wszystkich oskarżonych oraz przeszukaniami osób i innych miejsc, gdzie mogły znajdować się narkotyki, przeprowadzonymi jednocześnie w dniu 17 sierpnia 2011r. (k. 5-8, 14-16, 19-21, 24-26, 34-41, 46-48, 52-64, 58-60, 63-64), a także przed zatrzymaniami oskarżonych, w tym D. M. w dniu 17 sierpnia 2011r. (k. 124), funkcjonariusze policji mieli wiedzę operacyjną o skali działalności przestępczej oskarżonych, w tym D. M.. Wiedzę tę czerpali z podsłuchów zarządzonych w ramach czynności operacyjno – rozpoznawczych co do oskarżonych: R. W. (1) (sprawa o kryptonimie (...) – k. 1583-1623, 1624-1627,), K. B. (sprawa o kryptonimie (...) – k. 1975-2097, 2098-2011, 2976) i P. M. (1) (sprawa o kryptonimie(...) – 1628-1974, 2973-2795). Wspomniana kontrola operacyjna i rejestrowanie rozmów telefonicznych osób biorących udział w procederze obrotu środkami odurzającymi przez Wydział Kryminalny Komendy Powiatowej Policji w G., nadzorowanej przez Komendę Wojewódzką Policji w O., trwało przez kilka miesięcy, co najmniej od końca kwietnia 2011r. i funkcjonariusze policji zdobyli wówczas wiedzę o skali działalności przestępczej i zaangażowaniu szeregu osób.

Wiedza ta dotyczyła również oskarżonego D. M., który został zatrzymany w dniu 17 sierpnia 2011r., a w protokole zatrzymania (k. 124) jako przyczynę zatrzymania funkcjonariusz policji wpisał: „osoba podejrzana o to, że w październiku 2010r. w G. udzielił wbrew przepisom ustawy, czterem osobom środka psychotropowego w postaci amfetaminy o wadze 20 gram łącznie, za kwotę łącznie 300 złotych. Zatrzymany do wyjaśnienia i czynności procesowych. Zatrzymany na zasadzie art. 244 k.p.k.” (k. 124). Faktycznie już w dniu 16 sierpnia 2011r., poprzedzającym zatrzymanie oskarżonego D. M., funkcjonariusze policji uzyskali poufne informacje o udzielaniu przez niego narkotyków czterem osobom (k. 123).

Rzeczywiście, podczas składania wyjaśnień w trakcie śledztwa i na rozprawie, oskarżony D. M. przyznał się do popełnienia zarzuconego przestępstwa, które polegało na udzieleniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej odpłatnie:

- 1) M. K. (2) dwóch porcji amfetaminy o wadze po 2 gramy każda po 20 zł za każdą porcję;
- 2) M. K. (3) ps. (...) dwóch porcji amfetaminy, jedna o wadze około 2 gramy, za kwotę 20zł, druga o wadze 5 gram za kwotę 100zł;
- 3) P. M. (2) ps. (...) jednej porcje amfetaminy o wadze 5 gram za kwotę 100 zł;
- 4) M. Z. ps. (...) jednej porcję amfetaminy o wadze 5 gram za kwotę 100zł.

W swoich wyjaśnieniach, opisanych szczegółowo przez Sąd Okręgowy w Opolu na stronach 19-21 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. 4675-4677), oskarżony D. M. nie ujawnił żadnych nowych istotnych okoliczności dotyczących obrotu narkotykami, o których nie miałyby wiedzy lub sygnałów organy procesowe. Nakazuje to jednoznacznie stwierdzić, że nie zaszyły okoliczności nakazujące na obligatoryjne nadzwyczajne złagodzenie kary na podstawie art. 60 § 3 k.k..

Należy się zgodzić z Sądem Okręgowym, który na stronach 55-56 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. 4711-4712) wskazał, że przy wymiarze kary dla tego oskarżonego wziął jako okoliczność obciążającą jego wielokrotną uprzednią karalność, a jako okoliczności łagodzące postawę procesową, jego współpracę z organami ścigania i to, że z własnej inicjatywy ujawniał informacje dotyczące przestępczej działalności pozostałych współoskarżonych, pomimo faktu zastraszania go. To skłoniło Sąd I instancji do wymierzenia mu kary na poziomie minimum ustawowego zagrożenia

przewidzianego za przypisane przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k.. Jednak dalsze łagodzenie tej kary, a tym bardziej warunkowe zawieszenie jej wykonania, niweczyłoby cele kary określone w art. 53 k.k. w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej, co znajduje podstawę w wymienionych poniżej okolicznościach.

Po pierwsze, czyn oskarżonego D. M. odznaczał się dużym ładunkiem społecznej szkodliwości, za czym przemawiają okoliczności przedmiotowe (zakres naruszonego dobra prawnego, w tym zdrowia społeczeństwa zagrożonego plagą narkomanii, liczby osób którym udzielił narkotyków, rodzaju narkotyku należącego do tzw. „twardych”, silnie uzależniających) i okoliczności podmiotowe (postać zamiaru).

Po wtóre, oskarżony D. M. działał w warunkach recydywy, gdyż był poprzednio wielokrotnie karany za przestępstwa umyślne, także popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej (k. 125-127, 128-146, 2678-2679, 4565-4568), a przypisanego przestępstwa dopuścił się w okresie próby związanej z warunkowym przedterminowym zwolnieniem z odbycia reszty kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Głubczycach z dnia 16 listopada 2006r. sygn. akt II K – 48/06 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (k. 142v, 4567). Świadczyło to o demoralizacji i wyjątkowej niepoprawności oskarżonego oraz braku szacunku dla norm prawnych. Należy mieć także na uwadze spostrzeżenia zawarte w wywiadzie środowiskowym zawodowego kuratora (k. 2650-2652).

Po trzecie, właściwości i warunki osobiste oskarżonego D. M. oraz jego dotychczasowy sposób życia sprzeciwiają się przekonaniu o tym, że mimo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności będzie on przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa. Z opinii sądowo-psychiatrycznej wynika, że oskarżony D. M. ma cechy osobowości nieprawidłowej oraz ujawnia cechy uzależnienia od środków psychoaktywnych (k. 2891).

Po czwarte, mimo że oskarżony prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie wykonywania usług budowlanych, z której uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 4.000-5.000 zł, to jednak nie są to wystarczające podstawy uznania dodatniej prognozy kryminologicznej.

Po piąte, niewątpliwie kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie wypełni celów kary wychowawczych i zapobiegawczych kary w odniesieniu do oskarżonego D. M., gdyż nie ugruntuje w nim przekonania o nieuchronności kary, a wręcz przekona o pobłażaniu ze strony wymiaru sprawiedliwości, gdyż mimo uprzedniej wielokrotnej karalności nadal korzystałby z dobrodziejstwa art. 69 § 1 i 2 k.k.. W taki sam sposób kara zostanie odebrana w społeczność lokalną G., choć od orzeczonej kary należy oczekiwać, by miała taki odzew społeczny, żeby została uznana za wyważoną i sprawiedliwą, a także zrozumiałą jako antidotum na zagrożenia społeczne, w tym wypadku narkomanią. Takie cele w stosunku do oskarżonego D. M. wypełni jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności.

Prowadziło to do utrzymania zaskarżonego wyroku w mocy w całości wobec oskarżonego D. M..

Co do oskarżonej C. T.

I. Apelacja Prokuratora Rejonowego w Głubczycach zasługiwała na uwzględnienie w tej części, w jakiej podnosiła zarzut obrazy przepisów prawa materialnego polegającej na przyjęciu, w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonej C. T. w punkcie 27 części rozstrzygającej (zarzuconego w punkcie XIII tiret 2 części wstępnej), że udzielanie małoletniemu M. T. (ur. (...)) w okresie od lipca 2011r. do grudnia 2011r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej co najmniej 10-krotnie środka odurzającego w postaci marihuany za każdym razem po jednej porcji o nieustalonej wadze za kwotę 20 zł za porcję, stanowiło wypadek mniejszej wagi po myśli art. 59 ust. 3 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., chociaż faktycznie czyn ten wyczerpywał znamiona zbrodni z art. 59 ust. 2 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Przy rozstrzygnięciu, czy zachodzi wypadek mniejszej wagi, w tym na gruncie art. 59 ust. 3 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii należy rozważyć całościowo społeczną szkodliwość czynu, w tym jego okoliczność przedmiotowe i

podmiotowe. Szkodliwość ta powinna jawić się jako znacząco zmniejszona w stosunku do typu podstawowego przestępstwa, w tym wypadku z art. 59 ust. 2 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a zatem uzasadniająca zastosowanie znacznie łagodniejszej sankcji karnej.

Uzasadniając przyjęcie kwalifikacji prawnej czynu oskarżonej C. T. polegającego na sprzedaży marihuany małoletniemu M. T., jako wypadku mniejszej wagi z art. 59 ust. 3 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd Okręgowy w Opolu na stronie 56 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. 4712) przyjął, że wynikało to z następujących okoliczności: niewielkiej ilości udzielonego narkotyku, fakty, że przedmiotem przestępstwa były narkotyki zaliczane do tzw. „miękkich”, niezbyt długiego okresu przestępstwa, udzielaniu narkotyków osobie małoletniej, pod której opieką oskarżona pozostawiała swoje małe dzieci. Ponadto na wymiar kary 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za ten czyn Sąd I instancji wziął pod uwagę fakt, że oskarżona jest młodą osobą, ma trójkę małych dzieci, aktualnie uczy się w liceum podnosząc swoje kwalifikacje zawodowe oraz nigdy nie była dotychczas sądownie karana.

Z taką oceną Sądu Okręgowego w Opolu co do przyjęcia, że czyn oskarżonej C. T. stanowił wypadek mniejszej wagi w myśl art. 59 ust. 3 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie można się zgodzić. Przeciwno takiej kwalifikacji prawnej tego przestępstwa przemawiają okoliczności przedmiotowe popełnionego czynu, w tym wielość przypadków udzielenia narkotyków (łącznie co najmniej 10 razy), długość działania oskarżonej (około pół roku), wiek małoletniego, któremu udzielała narkotyków (na początku działalności przestępczej miał zaledwie skończone 17 lat), przyczynianie się do demoralizacji małoletniego i narażania go na uzależnienie od narkotyków, a także okoliczności podmiotowe czynu, w tym postać zamiaru bezpośredniego, premedytacja oskarżonej dążeniu do celu w udzielaniu narkotyku (działalność przestępczą kontynuowała już po pierwszych przeszkach i zatrzymaniach oskarżonych w sierpniu 2011r., aż do grudnia 2011r.), niskie pobudki związane z działaniem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

W tym kontekście w pełni zachowuje aktualność stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28 marca 2007r. sygn. II AKa – 69/07: „Przepis art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii chroni dobro szczególne, jakim jest zdrowie małoletnich, a poprzez to dobro ogólniejsze (rodzajowe), jakim jest zdrowie społeczne. I jest to dobro wyjątkowej wagi, skoro czyn udzielenia środka odurzającego małoletniemu stanowi zbrodnię. Nie ulega także wątpliwości, że odmiennie w tej kwestii oceniać należałoby motywy i pobudki działania w sytuacji, gdy sprawca incydentalnie odsprzedaje bardzo małą dawkę środka odurzającego, a osiągnięta korzyść majątkowa ma dla niego charakter pojedynczy i okazjonalny, od sytuacji, w której sprawca sprzedaje niewielkie dawki środka odurzającego kilku małoletnim, w odniesieniu do części spośród nich **czyni tak wielokrotnie, a jego działalność przestępcza zostaje przerwana interwencją organów ścigania. W tym ostatnim wypadku okoliczności strony podmiotowej działania sprawcy wyłączają uznanie czynu, zwłaszcza zaś czynu ciągłego, za wypadek mniejszej wagi**” (LEX nr 301505; podkreślenie Sądu Apel.).

Wskazane okoliczności wykluczały uznanie, że czyn oskarżonej C. T. polegający na udzielaniu narkotyków małoletniemu M. T. stanowił wypadek mniejszej wagi.

Prowadziło to do uchylenia zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonej C. T. w odniesieniu do czynu przypisanego jej w punkcie 27 części rozstrzygającej (zarzuconego w punkcie XIII tiret 2 części wstępnej) i przekazanie sprawy w tej części Sądowi Okręgowemu w Opolu do ponownego rozpoznania. Wobec takiego orzeczenia przedwczesny i bezprzedmiotowy stał się zarzut oskarżyciela publicznego odnoszący się do wysokości kary wymierzonej za ten czyn (art. 436 k.p.k.).

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, poza przesłuchaniem oskarżonej C. T. i ujawnieniem jej wyjaśnień złożonych dotychczas w postępowaniu karnym w odniesieniu do czynu zarzuconego w punkcie XIII tiret 2 części wstępnej) Sąd Okręgowy może poprzestać na ujawnieniu wszystkich pozostałych dowodów w trybie art. 442 § 2 k.p.k., gdyż nie miały one wpływu na uchylenie wyroku, a zakwestionowana została wyłącznie ocena prawna ustalonego prawidłowo zachowania oskarżonej.

II. Oczywiście, należy zaznaczyć, że uprawomocniło się orzeczenie dotyczące czynu zarzuconego oskarżonej C. T. w punkcie XIII tiret 1 części wstępnej zaskarżonego wyroku, polegające na jego wyeliminowaniu z opisu czynu, za który została uznana winną. Taka redakcja wyroku w punkcie 27 części rozstrzygającej odpowiadała prawomocnemu uniewinnieniu oskarżonej C. T. od zarzutu, że „w okresie od października 2010r. do lipca 2011r. w G. wspólnie i w porozumieniu z R. S. pomagała P. M. (1) i R. W. (1) w udzieleniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej substancji psychotropowej w postaci amfetaminy i środków odurzających w postaci marihuany w ten sposób, iż sprzedawała w/ w narkotyki o nieustalanej wadze bliżej nieustalonym osobom”.

Sąd Okręgowy w Opolu dał bowiem wyraz na stronach 47-48 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. 4703-4704), że odrzucił zarzut udzielania przez oskarżoną C. T. wraz z konkubentem R. S. pomocy P. M. (1) i R. W. (1) w rozprowadzaniu narkotyków, gdyż zarzut ten był oparty wyłącznie na materiałach zgromadzonych w trakcie kontroli operacyjnej (...), którą zarządzono wyłącznie wobec oskarżonego P. M. (1), a zatem nie można było jej wyników wykorzystać przeciwko oskarżonej C. T..

W ten sposób Sąd I instancji słusznie respektował stanowisko wypracowane w orzecznictwie, którego wyrazem jest choćby postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007r. sygn. I KZP – 6/07, że „uzyskane w czasie kontroli operacyjnej dowody popełnienia przestępstw – określonych w art. 19 ust. 1 ustawy o Policji (Dz. U. z 2007r. Nr 43, poz. 277 z późniejszymi zmianami) – przez osobę inną niż objęta postanowieniem wydanym na podstawie art. 19 ust. 2 tej ustawy albo popełnionych wprawdzie przez osobę nim objętą, ale dotyczące przestępstw innych niż wskazane w tym postanowieniu, mogą być wykorzystane w postępowaniu przed sądem (art. 393 § 1 zd. 1 k.p.k., stosowany odpowiednio), pod warunkiem, że w tym zakresie zostanie wyrażona następcza zgoda sądu na przeprowadzenie kontroli operacyjnej (art. 19 ust. 3 ustawy o Policji, stosowany odpowiednio)” (OSNKW 2007, z. 5, poz. 37). Takiej zgody uprzedniej i następnej organy procesowe co do oskarżonej C. T. nie uzyskano.

III. Konsekwencją uchylenia zaskarżonego wyroku w podanej wyżej części było stwierdzenie, że utraciła moc kara łączna wymierzona oskarżonej C. T. w punkcie 29 części rozstrzygającej i uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej pozbawienia wolności i oddaniu oskarżonej pod dozór kuratora zawarte w punkcie 29 części rozstrzygającej. W kontekście apelacji prokuratora pozostawała jednak do oceny zasadność warunkowego zawieszenia wykonania kary 8 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej w stosunku do oskarżonej C. T. za przestępstwo z art. 62 ust. 1 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przypisane jej w punkcie 28 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku (zarzucone w punkcie XIV części wstępnej). Wysokości wspomnianej kary oskarżyciel publiczny bowiem nie kwestionował, dopatrując się wyłącznie rażącej niewspółmierności kary w nieuwzględnieniu celów kary z zakresu prewencji szczególnej, a zwłaszcza celów kary w zakresie świadomości prawnej społeczeństwa i warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Apelacja prokuratora w tej części nie zasługiwała na uwzględnienie, gdyż należało zgodzić się z Sądem I instancji, że mimo szeregu okoliczności obciążających i dotychczasowego nagannego trybu życia, w odniesieniu do oskarżonej C. T. występuje dodatnia prognoza kryminologiczno – społeczna. Także względy natury humanitarnej i oczekiwania społeczne przemawiają za warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonej C. T..

Miał rację Sąd Okręgowy w Opolu przywołując na stronach 56-57 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. 4712-4713) ważne powody, by odstąpić od wymierzenia oskarżonej C. T. bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Przede wszystkim Sąd I instancji wziął pod uwagę jej młody wiek (ukończone niemal 25 lat), fakt, że ma trójkę małych dzieci w wieku niemal 7, 5 i 3 lat, silnie związanych z nią emocjonalnie, aktualnie uczy się w liceum, podnosząc swoje kwalifikacje zawodowe (por. wywiad środowiskowy zawodowego kuratora – k. 2614-2616) oraz nie była dotychczas karana (k. 70, 2666, 4586). Wprawdzie oskarżona żyje w konkubinacie z ojcem dzieci, płacącym alimenty, jednak jest bezrobotna i faktycznie zapewnia wyłącznie opiekę dzieciom.

Należy podzielić stanowisko Sądu Okręgowego, że zachowanie przestępcze oskarżonej C. T. polegające na posiadaniu narkotyków mimo sprawowania opieki na trójkę małych dzieci jest szczególnie naganna (w tym próba wyrzucenia narkotyków przez okno w pielusze dziecięcej w trakcie przeszukania – k. 5-8), jednak Sąd uznał, że orzeczenie kary

izolacyjnej wobec niej byłoby rażąco surowe i niewspółmierne do stopnia zawinienia, skutkowało dalszą demoralizacją oskarżonej i godziło w dobro małoletnich dzieci. Ponieważ oskarżona C. T. dotychczas nie była karana można uznać, że zasługuje na kredyt zaufania, szansę poprawy, podjęcia próby poprawnego funkcjonowania w społeczeństwie, co skutkowało przyjęciem pozytywnej prognozy społeczno – kryminologicznej.

Mając powyższe na uwadze, zmieniono zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonej C. T. w dalszej części w ten sposób, że na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. oraz art. 73 § 1 k.k. warunkowo zawieszono wykonanie kary 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wobec oskarżonej C. T., za przestępstwo przypisane jej w punkcie 28 części rozstrzygającej (zarzucone w punkcie XIV części wstępnej), na okres 3 (trzech) lat próby i oddano oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Orzeczenia o kosztach postępowania

Podstawą przyznania adwokatowi M. K. (1) – obrońcy z urzędu oskarżonego D. M. wynagrodzenia za udzieloną pomoc prawną w postępowaniu odwoławczym, która nie została opłacona, był przepis art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. z 2002r., Nr 123, poz. 1058 z późniejszymi zmianami).

Wysokość wynagrodzenia adwokackiego, w tym co do zwrotu podatku VAT, ustalono w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 5 oraz § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późniejszymi zmianami).

Orzeczenia o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze oparto o przepisy art. 634 k.p.k. i art. 635 k.p.k., 636 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k.. biorąc przy tym pod uwagę stan majątkowy i osobisty oskarżonych i ich możliwości finansowe.

Zasądzono od oskarżonych: R. W. (1), K. B., P. M. (1) i D. M. na rzecz Skarbu Państwa przypadające na nich koszty sądowe za postępowanie odwoławcze odpowiednio:

3) wobec oskarżonego R. W. (1) w wysokości 2.404,- (dwóch tysięcy czterystu czterech) złotych, na co składa się 4,- złote 1/5 tytułem wydatków Skarbu Państwa w tym postępowaniu dotyczących tego oskarżonego oraz 2.400,- złotych tytułem opłaty za obie instancje;

4) wobec oskarżonego K. B. w wysokości 124,- (stu dwudziestu czterech) złotych, na co składa się 4,- złote tytułem 1/5 wydatków Skarbu Państwa w tym postępowaniu dotyczących tego oskarżonego oraz 120,- złotych tytułem opłaty za obie instancje;

5) wobec oskarżonego P. M. (1) w wysokości 1.704,- (jednego tysiąca siedmiuset czterech) złotych, na co składa się 4,- złote tytułem 1/5 wydatków Skarbu Państwa w tym postępowaniu dotyczących tego oskarżonego oraz 1.700,- złotych tytułem opłaty za obie instancje;

6) wobec oskarżonego D. M. w wysokości 922,- (dziewięciuset dwudziestu dwóch) złotych, na co składa się 742,- złotych tytułem wydatków Skarbu Państwa w tym postępowaniu dotyczących tego oskarżonego oraz 180,- złotych tytułem opłaty za drugą instancję.

Należności z tytułu wydatków Skarbu Państwa były związane z wysokością ryczałtu za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu odwoławczym (§ 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym – Dz. U. z 2004r. Nr 4, poz. 25), a w stosunku do oskarżonego D. M. dodatkowo z wynagrodzeniem obrońcy z urzędu w postępowaniu odwoławczym, zaś wysokość opłat wynikała z art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami).

Na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżoną C. T. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w zakresie, w jakim utrzymano wobec niej w mocy wyrok skazujący, obciążając tymi kosztami Skarb Państwa, w tym zwolniono ją od opłaty za obie instancje. Uwzględniono przy tym stan majątkowy, rodzinny i osobisty oskarżonej, a także jej możliwości finansowe.